

รายงานผลการดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน”
การสร้างองค์ความรู้และเครือข่ายงานสังคมบำบัด

ผู้รับผิดชอบโครงการ
“กลุ่มการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมนุษยปรัชญา”

สนับสนุนโดย
สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ
เมษายน 2555

คำนำ

รายงานฉบับนี้นำเสนอผลการดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน” การสร้างองค์ความรู้และเครือข่ายงานสังคมบำบัด ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ คณะกรรมการดำเนินงานประมวลผลจากการดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน” ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เดือน มีนาคม 2555 เพื่อถอดบทเรียนสำคัญจากประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมโครงการ นำเสนอให้เห็นภาพการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การระดมทุน การดำเนินกิจกรรมตามแผน และการทบทวนการดำเนินโครงการ รวมทั้งนำเสนอประสบการณ์เรียนรู้ที่มีค่าและความหมายของผู้เข้าร่วมแต่ละกลุ่ม คณะดำเนินงานพยายามสรุปองค์ความรู้สำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานสังคมบำบัดตามแนวนโยบายปรัชญา และรายชื่อเครือข่ายทางการศึกษาพิเศษที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตลอดระยะเวลาดำเนินโครงการ

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทั้งชาวไทยและชาวเยอรมันผู้ช่วยสนับสนุนทั้งกำลังใจ กำลังทรัพย์ และกำลังใจ ขอขอบคุณจิตอาสาผู้เปี่ยมด้วยพลังใจ อดทน และทุ่มเท ขอขอบคุณผู้ปกครองและผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษผู้เล็งเห็นคุณค่าของการเติบโตร่วมกัน ขอขอบคุณวิทยากรผู้ร่วมสร้างสรรค์กิจกรรมที่มีความหมายแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ขอขอบคุณทุกท่านผู้มีส่วนร่วมริเริ่มและผลักดันให้โครงการนี้เกิดขึ้นและประสบความสำเร็จด้วยดี

“อย่าสิ้นศรัทธาในตัวเอง” คำกล่าวของคนพิเศษ ที่สัมผัสใจและจะตราตรึงในหัวใจของผู้เข้าร่วมทุกคน เสียงที่บอกให้พวกเราทุกคนรับรู้ ว่าอย่าสิ้นศรัทธากับโลกใบนี้ กับผู้คนในสังคม และกับตัวเอง มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเข้าถึงความจริงแท้ภายในตนเอง มีศักยภาพที่จะพัฒนาได้

คณะผู้จัดทำ

เมษายน 2555

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการ “ก้าวไปด้วยกัน” การสร้างองค์ความรู้และเครือข่ายงานสังคมบำบัด มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างพื้นที่สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสื่อสารความต้องการสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้นกว่าครอบครัวและเครือข่าย 2) เผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับงานสังคมบำบัดตามแนวมนุษยปรัชญา 3) เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษของเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 111 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 โดยจำนวนผู้ที่เข้าร่วมโครงการต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้จำนวน 9 คน กลุ่มผู้เข้าร่วม ประกอบด้วย บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ อายุ 14 – 40 ปี จำนวน 52 คน ผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 11 คน ผู้สังเกตการณ์ จำนวน 13 คน จิตอาสา จำนวน 20 คน วิทยากร จำนวน 5 คน และคณะดำเนินงาน จำนวน 10 คน

คณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วยบุคคลจากหลายภาคส่วน ได้แก่ สถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มูลนิธิค้นรักเพื่อเด็กพิเศษ สตรีภาคพื้นแปซิฟิกและเอเชียอาคเนย์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ บริษัทมัลติเอดูเคชั่น กลุ่มการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมนุษยปรัชญา จำนวนทั้งสิ้น 12 คน ประชุมร่วมกันเป็นระยะตลอดการดำเนินโครงการเพื่อวางแผนการดำเนินงาน ระดมทุน ดำเนินกิจกรรมตามแผน และทบทวนการดำเนินโครงการ

โครงการได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยในช่วงเดือนตุลาคม ถึง เดือนธันวาคม 2554 ส่งผลต่อการระดมทุนสนับสนุนและการประชาสัมพันธ์โครงการ ทำให้ต้องมีการปรับแผนการดำเนินการ กิจกรรมในโครงการระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2555 ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์โครงการ การรับสมัครและสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมประชุม การอบรมจิตอาสา การปฐมนิเทศผู้เข้าร่วมการประชุม การจัดงาน “เปิดประตูสู่งานสังคมบำบัด” การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 กิจกรรมต่างๆ ในโครงการสำเร็จลุล่วงด้วยดี

เครือข่ายทางการศึกษาพิเศษที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ บ้านราชวดี สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา (ชายและหญิง) ศูนย์ฝึกอาชีพปัญญาคาร มูลนิธิค้นรักเพื่อเด็กพิเศษ ศูนย์บริการบุคคลออทิสติก จังหวัดนนทบุรี บ้านทเวา โรงเรียนฝึกอาชีพศูนย์บางพูน กลุ่มบ้านปาริน Smile Child มูลนิธิ ฌ กิตติคุณ โครงการได้รับความร่วมมือจาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรส่งนิสิตนักศึกษาเข้าร่วมเป็นจิตอาสาในครั้งนี้

ผลสำเร็จของการประชุมสภาคนพิเศษ ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมในระดับมาก ($\bar{x}=2.73$) กิจกรรมต่างๆ ในการประชุมสภาคนพิเศษเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ แสดงตัวตนและศักยภาพที่ซ่อนเร้น การทำงานและแผนงานที่เป็นระบบ จิตอาสาเป็นบุคคลที่มีความสามารถและมีกระบวนการเตรียมความพร้อมจิตอาสา ทั้งนี้ การร่วมแรงร่วมใจและศรัทธาในสิ่งที่ทำเป็นผลให้โครงการนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความราบรื่น

ปัญหาที่พบในการดำเนินโครงการ เป็นดังนี้

- 1) การเข้าไม่ถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ปกครองของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในพื้นที่ต่างๆ นอกเหนือไปจากเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
 - 2) การไม่สามารถดึงเครือข่ายที่มีพลังให้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ เช่น กลุ่มผู้ปกครองที่มีพลัง หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษาพิเศษ
 - 3) การติดต่อสื่อสารระหว่างคณะทำงานในการประสานงานต่างๆ มีความล่าช้า หรือขาดการติดตามผลอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐในการประชาสัมพันธ์โครงการ ทำให้กลุ่มเป้าหมายไม่กระจายตัว
 - 4) การตัดสินใจที่ล่าช้า เหตุผลหลักของปัญหาในประเด็นนี้ คือ สถานการณ์อุทกภัยที่เกิดขึ้น ทำให้คณะกรรมการดำเนินงานไม่สามารถจัดประชุมในช่วงดังกล่าวได้ ประกอบกับทุนสนับสนุนที่เข้ามาล่าช้า ทำให้ตัดสินใจเริ่มต้นโครงการในช่วงเดือนธันวาคมซึ่งมีช่วงเวลาในการดำเนินโครงการสั้นมาก
- แนวทางการพัฒนาโครงการครั้งต่อไป
- 1) การขยายเครือข่าย โดยทำงานต่อเนื่องกับกลุ่มผู้ปกครองของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ดูแล บุคลากรในหน่วยงานต่างๆ เพื่อสร้างให้เกิดความเข้มแข็งและความยั่งยืนของการพัฒนาบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ
 - 2) การกำหนดแผนการทำงานล่วงหน้าให้นานขึ้น ในการประสานงานกับเครือข่าย การระดมทุน และการประชาสัมพันธ์
 - 3) การสร้างทีมงานใหม่ในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสภาคนพิเศษครั้งต่อไป ซึ่งต้องกำหนดบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจนมากขึ้น
 - 4) การประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและสาธารณที่กว้างขวางขึ้น โดยจัดให้มีการออกสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ และติดต่อสื่อสารโดยตรงต่อผู้มีอำนาจสั่งการของสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - 5) การเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ อาจจัดทำเป็นหนังสือ วีดิโอ โปสเตอร์ หรือกิจกรรมต่อเนื่อง
 - 6) การเชิญเชิญบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในประเทศเพื่อนบ้านให้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในโอกาสต่อไป

ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน” ผู้เข้าร่วมทุกฝ่ายมีความสุข มีความประทับใจในทุกกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมบายศรีสู่ขวัญและโยคะ การมีโอกาสดำเนินการเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษทำให้ได้พบเพื่อนใหม่ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ได้รับความรู้เพิ่มเติมในการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษ ได้เห็นศักยภาพของบุคคลที่มีความพิเศษ ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมที่พัฒนาคุณภาพบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ได้เรียนรู้ข้อจำกัดและเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดกิจกรรมลักษณะนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับงานสังคมบำบัดแวมมนุษย์ปรัชญา ในการประสานความร่วมมือทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง พัฒนาคุณภาพชีวิตและการปฏิบัติต่อผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษ ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณค่า ได้รับการพัฒนาทุกมิติของความเป็นมนุษย์ ทั้งกาย ใจ และจิตวิญญาณ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
บทสรุปผู้บริหาร.....	ข
สารบัญ.....	ง
รายงานผลการดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน”.....	1
คณะกรรมการดำเนินงาน.....	1
ความเป็นมา.....	2
ผู้เข้าร่วมโครงการ.....	3
วัตถุประสงค์.....	4
ตัวชี้วัด.....	4
ระยะเวลาในการดำเนินการ.....	4
ขั้นตอนการดำเนินโครงการและกำหนดเวลา.....	4
ตารางกิจกรรม.....	5
ผลการดำเนินโครงการ.....	7
บทเรียนจากการดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน”.....	7
ประสบการณ์เรียนรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการ.....	30
ภาคผนวก	40

รายงานผลการดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน” การสร้างองค์ความรู้และเครือข่ายงานสังคมบำบัด

ผู้รับผิดชอบโครงการ
“กลุ่มการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมนุษยปรัชญา”

คณะกรรมการดำเนินงาน

1. รศ.ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล ประธานคณะกรรมการดำเนินงาน
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผศ.ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ รองประธานคณะกรรมการดำเนินงาน
หัวหน้าภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รศ.ดร.เยาวพา เดชะคุปต์ รองประธานคณะกรรมการดำเนินงาน
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์บัณฑิตา ลิขสิทธิ์ เลขานุการ
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. คุณสิริมิตร ทวีปรั้งนิกุล เหมัญญิก
กลุ่มการศึกษาและสังคมบำบัดแนวมนุษยปรัชญา
6. อาจารย์พัชรวิพรรณ คุณชื่น กรรมการ
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. คุณณัฐชนนวัต จิวัฒน์ธนากุล กรรมการ
บริษัท Multieducation
8. คุณอภิสิทธิ์พร กิตติพิพัฒน์ กรรมการ
ผู้ประสานงานการอบรมครูอนุบาลวอลดอร์ฟประเทศไทย
9. ผศ.ดร. ศศิลักษณ์ ขยันกิจ กรรมการ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
10. คุณอัญชณา สุนทรพิทักษ์ กรรมการ
ผู้ประสานงานกลุ่มการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมนุษยปรัชญา

ความเป็นมา

นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมาจำนวนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมีความหลากหลายในลักษณะของความพิเศษซึ่งที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในยุคสมัยใด ในช่วงเวลาดังกล่าวสังคมโลกได้พัฒนาความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง มีการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์นานัปการเพื่อตอบสนองความต้องการอันไม่สิ้นสุดของมนุษย์ การพัฒนาทางวัตถุเหล่านี้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ทั่วโลกซึ่งอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเพิ่มจำนวนของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

จำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของบุคคลกลุ่มนี้กระทบกับความสามารถในการเข้าถึงข่าวสารของแต่ละครอบครัว แต่ละท้องถิ่น ทำให้การเข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐานไม่อาจเป็นจริงได้ กลุ่มบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป เป็นวัยที่มักมิได้ใช้ชีวิตอยู่ในสถานศึกษา อีกทั้งศูนย์ฝึกอาชีพหรือศูนย์การศึกษาต่อเนื่องในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคยังมีจำนวนไม่มากพอที่จะรองรับบุคคลกลุ่มนี้ จึงทำให้มีผู้ใหญ่พิเศษจำนวนมากขาดโอกาสที่จะได้พัฒนาศักยภาพของตน ทั้งที่จริงแล้วเป็นช่วงวัยที่สำคัญมากทั้งในทางร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ มนุษย์ได้มาถึงจุดสูงสุดแห่งการเจริญเติบโตทางกาย ระบบอวัยวะต่างๆ เจริญเต็มที่เปรียบเสมือนเครื่องยนต์เปี่ยมพลังพร้อมแก่การขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมาย และในทางจิตใจเป็นช่วงเวลาแห่งการแสวงหาและก่อเกิดตัวตน เริ่มมีความรู้สึกนึกคิดเป็นของตนเอง มีโลกภายในโลกแห่งอิสระทางความคิด ตระหนักในการกิจและความรับผิดชอบของตนต่อสังคมที่ดำรงอยู่ การก่อตัวของ “ปัจเจกภาวะ” ชัดเจนขึ้น พร้อมแสวงหาประสบการณ์ใหม่ในการดำเนินชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้น

องค์ความรู้เกี่ยวกับการดูแลบุคคลกลุ่มนี้เป็นชุดความรู้ที่แตกต่างจากการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แม้ว่าความสามารถด้านการช่วยเหลือตนเองหรือการคิดอาจไม่แตกต่างไปจากเดิม หากมิติด้านจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และจิตวิญญาณ มิได้ถูกสะกดกั้นไปตามข้อจำกัดทางด้านร่างกาย ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขยายกรอบความคิดในการดูแลบุคคลเหล่านี้ให้สอดคล้องตามวัย ทั้งยังต้องมีสติ ตระหนักรู้ตัวตน เพื่อสร้างและเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยประคับประคองให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษเติบโตขึ้นทางจิตวิญญาณ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขและเอื้อเฟื้อในสิ่งที่ตนมีให้แก่สังคม

การศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมุขยปรัชญา ริเริ่มโดย ดร.รูดอร์ฟ สไตเนอร์ ผู้ก่อตั้งมุขยปรัชญา ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงปีพ.ศ. 2404 – 2468 ก่อนเสียชีวิต เขาได้ถูกขอร้องให้บรรยายเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ซึ่งถือได้ว่าเป็นฐานคิดของการศึกษาบำบัดและแนวคิดการศึกษาบำบัดนี้ได้แพร่กระจายออกไปทั่วโลก โดย ดร.คาร์ล โคนิค แพทย์ชาวออสเตรียผู้ก่อตั้งแคมป์ฮิลล์ได้ใช้แนวคิดการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมุขยปรัชญามาเป็นฐานในการทำงานเพื่อช่วยเหลือเด็กและผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษ

การทำงานภายใต้การศึกษำบำบัดและสังคมบำบัดแนวมุขยปรัชญำนี้ เกิดขึ้นในหลายภาคส่วน ได้แก่ โรงเรียน บ้าน ชุมชน สถาบันทางจิตเวช สถาบันที่ให้การช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และการทำงานสังคมบำบัดกับผู้ใหญ่ **การศึกษำบำบัด** เป็นศิลปะของการปฏิบัติที่ไม่มีกฎตายตัว ผู้ที่ทำงานกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษต้องเป็นผู้สร้างสรรควิธีปฏิบัติที่สัมพันธ์กับธรรมชาติของแต่ละบุคคล เพื่อให้เกิดผลที่มีประสิทธิภาพ พื้นฐาน 3 ประการ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับมุขยตามแนวมุขยปรัชญา การสังเกต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการมองเห็นความผิดปกติและความเข้าใจอันนำไปสู่การบำบัดที่เหมาะสม หัวใจสำคัญของการศึกษำบำบัด คือ การทำงานประสานกันระหว่างชีวิตที่บ้าน การเรียนรู้ที่โรงเรียน และการบำบัดกับนักบำบัดเฉพาะทาง

การศึกษำบำบัดเป็นเรื่องของการยอมรับในความเป็นมุขยซึ่งประกอบด้วยกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ที่แม้กายบกพร่อง แต่จิตวิญญาณนั้นสมบูรณ์ไม่ต่างจากคนทั่วไป สิ่งสำคัญ คือ การยอมรับต่อความบกพร่องและอุปสรรคนั้นว่า เป็นสิ่งที่มีความหมาย เป็นเมล็ดพันธุ์ของความแข็งแกร่งที่จำเป็นต้องยอมรับสภาพ และการสร้างโอกาสที่จะเอาชนะความไม่สามารถและความทรمانนั้นได้ ด้วยความเชื่อที่ว่า มุขยทุกคนมีศักยภาพที่จะพัฒนาได้และแต่ละคนมีจิตยในชีวิตที่ต้องทำแตกต่างกันไป เป้าหมายของงานทางด้านสังคมบำบัด คือ การค้นให้พบความสามารถและความสนใจของเด็กที่กำลังเติบโตเข้าสู่ผู้ใหญ่และสนับสนุนพวกเขาเหล่านั้น

โครงการ “ก้าวไปด้วยกัน” ริเริ่มโดยกลุ่มการศึกษำบำบัดและสังคมบำบัดแนวมุขยปรัชญา มีเป้าหมายเพื่อสร้างพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างทุกคนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นคนปกติหรือคนที่สังคมมองว่ามีความต้องการที่แตกต่างกัน สร้างองค์ความรู้ที่ถูกต้องในการปฏิบัติต่อผู้ใหญที่มีความต้องการพิเศษแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเหล่านี้ ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษให้มีพลังกลุ่มในการเป็นกระบอกเสียงแทนบุคคลเหล่านี้ในอนาคต

ผู้เข้าร่วมโครงการ

ผู้เข้าร่วมโครงการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 จำนวน รวม 111 คน ดังนี้

1. บุคคลที่มีความต้องการพิเศษอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป	จำนวน 52 คน
2. ผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู	จำนวน 11 คน
3. ผู้สังเกตการณ์การประชุมสภาคนพิเศษ	จำนวน 13 คน
4. จิตอาสา	จำนวน 20 คน
5. วิทยากร	จำนวน 5 คน
6. คณะดำเนินงาน	จำนวน 10 คน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างพื้นที่สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสื่อสารความต้องการสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้นกว่าครอบครัวและเครือญาติ
2. เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับงานสังคมบำบัดตามแนวนุชนิยมปรัชญา
3. เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษของเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด

1. ตัวชี้วัดของโครงการ
 - 1.1 รายงานผลการถอดบทเรียนประชุมสภาคนพิเศษ ประกอบด้วย ขั้นตอน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขในการดำเนินการประชุมสภา ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และประสบการณ์เรียนรู้ของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บุคคลพิเศษ ผู้ดูแล จิตอาสา วิทยากร ผู้สังเกตการณ์ และทีมงาน
 - 1.2 เอกสารและสื่อความรู้เกี่ยวกับงานสังคมบำบัดตามแนวนุชนิยมปรัชญา
2. ผลที่คาดว่าจะได้รับนอกเหนือจากตัวชี้วัดและวัตถุประสงค์โครงการ

การรวมกลุ่มของเครือข่ายทางการศึกษาพิเศษและจิตอาสาในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่ 3 มกราคม - 31 มีนาคม 2555

ขั้นตอนการดำเนินโครงการและกำหนดเวลา

รายละเอียดการดำเนินงาน	กำหนดเวลา
1. เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติจาก สสพ.	ธ.ค. 54 – ม.ค. 55
2. ประชุมเตรียมงาน	ม.ค. 55
3. อบรมผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษและจิตอาสา	ม.ค. – ก.พ. 55
4. จัดการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1	16 – 17 ก.พ. 55
5. ถอดบทเรียนประสบการณ์การเรียนรู้จากโครงการ (การอบรมจิตอาสา การปฐมนิเทศผู้เข้าร่วม การประชุมสภาคนพิเศษ)	ก.พ. – มี.ค. 55
7. ประชุมสรุปงาน	มี.ค. 55
8. สรุปผลการดำเนินงานและจัดทำรายงาน	มี.ค. 55

ตารางกิจกรรม

วันที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ผู้เข้าร่วม
28 ม.ค. 55	สัมภาษณ์บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ณ โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก	เพื่อทำความรู้จักและกลั่นกรองบุคคลพิเศษที่สามารถเข้าร่วมการประชุมสภาได้ตามคุณสมบัติที่ตั้งไว้	บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ
22 ม.ค. 55	อบรมจิตอาสา ณ วัดรี รีสอร์ท จ.นครนายก	1) เพื่อให้จิตอาสามีความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการประชุมสภา ธรรมชาติของบุคคลพิเศษ บทบาทและ การปฏิบัติที่เหมาะสมต่อบุคคลพิเศษ และทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้น 2) เพื่อให้จิตอาสามีความคุ้นเคยกับ สถานที่และเข้าใจบทบาทของตนใน ฐานะจิตอาสา	จิตอาสา
28 ม.ค. 55	ปฐมนิเทศผู้เข้าร่วมการประชุม สภาคนพิเศษ ณ โรงเรียนวรรณสว่างจิต	1) เพื่อให้บุคคลพิเศษได้สร้าง ความคุ้นเคยระหว่างกันและกิจกรรมที่ จะเกิดขึ้นในการประชุม 2) เพื่อให้ผู้ดูแลเข้าใจบทบาทของตน ในการเข้าร่วมการประชุมสภา	บุคคลที่มีความ ต้องการพิเศษ จิตอาสา ผู้ดูแล
12 ก.พ. 55	อบรมเชิงปฏิบัติการ “เปิดประตูสู่ สังคมบำบัด” ณ โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก	1) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีความรู้เกี่ยวกับ งานด้านสังคมบำบัด 2) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์การทำงานกับบุคคลพิเศษ 3) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการประชุมสภาได้ พบปะสังสรรค์ระหว่างกัน	ผู้ดูแล จิตอาสา ผู้สนใจ
17 – 19 ก.พ. 55	การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 ณ วัดรี รีสอร์ท จ.นครนายก	1) เพื่อให้บุคคลพิเศษได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้และสื่อสารความต้องการสู่สังคม ที่กว้างขวางขึ้นกว่าครอบครัวและเครือ ญาติ 2) เพื่อให้บุคคลพิเศษ ผู้ดูแล จิตอาสา ผู้สังเกตการณ์ และผู้เข้าร่วมทุกคน ได้เรียนรู้ร่วมกัน 3) เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานกับ บุคคลที่มีความต้องการพิเศษของ เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง	บุคคลที่มีความ ต้องการพิเศษ จิตอาสา ผู้ดูแล ตัวแทนภาครัฐและ เอกชน

กำหนดการประชุมสมาคมพิเศษครั้งที่ 1 “ก้าวไปด้วยกัน”
วันศุกร์ที่ 17 – 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ณ วังรี รีสอร์ท จ.นครนายก

วันศุกร์ที่ 17 ก.พ. 55	
15:30	ลงทะเบียน
16:00	เปิดการประชุม การแสดงดนตรีและจิตตลีลา กล่าวต้อนรับ กิจกรรมวงกลมเพื่อทำความรู้จักทักทาย
17:00	อาหารเย็น
18:00	พิธีบายศรีสู่ขวัญ
20:00	เข้านอน
วันเสาร์ที่ 18 ก.พ. 55	
09:00	เพลงและกิจกรรมวงกลม
09:30	การบรรยายประกอบภาพในหัวข้อ “ก้าวไปด้วยกัน จากวันนั้นถึงวันนี้” โดย Thomas Kraus ผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมบำบัดสำหรับผู้ใหญ่พิเศษ และอาสาสมัครจัด การประชุมสภาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษทั้งในภูมิภาคยุโรปและหลายประเทศทั่วโลก
10:30	อาหารว่าง
11:00	กิจกรรมศิลปะกลุ่มย่อยเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ค้นหาดนเองในโลกศิลปะ A step into Art (การวาดสีน้ำ การปั้น การร้องเพลงและดนตรี การละคร จิตตลีลา (Eurythmy ศิลปะการเคลื่อนไหวกับภาษาและดนตรี)
12:00	อาหารกลางวัน
14:00	A step into Nature ท่องเที่ยวในธรรมชาติ
17:00	อาหารเย็น
19:00	ร้องเล่นเต้นระบำ
วันอาทิตย์ที่ 19 ก.พ. 55	
09:00	เพลงและกิจกรรมวงกลม
09:30	การบรรยายและแลกเปลี่ยนในหัวข้อ “ก้าวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต” โดย Thomas Kraus และ ตัวแทนภาครัฐและองค์กรอิสระ พร้อมแบ่งกลุ่มย่อยแลกเปลี่ยน ความรู้สึนึกคิด ความต้องการ ความใฝ่ฝันในชีวิตเป็นงานศิลปะหรือสื่อใดๆตามศักยภาพ
10:30	อาหารว่าง
11:00	A step into action รวบรวมข้อคิด ความประทับใจในการประชุม ความคาดหวังในอนาคต
12:00	การแสดงดนตรี ร้องเพลงร่วมกัน ปิดการประชุม

ผลการดำเนินโครงการ

การดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน” เป็นการประสานความร่วมมือในการขับเคลื่อนองค์ความรู้และการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าสู่ผู้ใหญ่ โดยกลุ่มการศึกษาบําบัดและสังคมบําบัดแนวนุชยปรัชญาร่วมกับเครือข่ายการศึกษาพิเศษ ดังนี้

1. สถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. มูลนิธิต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ
4. สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.)
5. สมาคมสตรีภาคพื้นแปซิฟิกและเอเชียอาคเนย์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์
6. บริษัทมัลติเอดูเคชั่น

บทเรียนจากการดำเนินโครงการ “ก้าวไปด้วยกัน”

คณะกรรมการดำเนินงานประชุมร่วมกันเป็นระยะตลอดการดำเนินโครงการเพื่อวางแผนการดำเนินงาน ระดมทุน ดำเนินกิจกรรมตามแผน และทบทวนการดำเนินโครงการ รายละเอียดการดำเนินงานนำเสนอตามประเด็น ดังนี้

1. การวางแผนการดำเนินงาน

คณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วยกลุ่มคนจากภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มูลนิธิโรงเรียนต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ บริษัทมัลติเอดูเคชั่น และกลุ่มการศึกษาบําบัดและสังคมบําบัดแนวนุชยปรัชญา คณะกรรมการดำเนินงานประชุมเป็นระยะเพื่อวางแผนการดำเนินงาน ประเด็นในการพิจารณา ได้แก่ การแบ่งฝ่ายงานรับผิดชอบ การระดมทุนสนับสนุนการประชุม การประสานกับเครือข่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์ งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ

2. การระดมทุน

คณะกรรมการดำเนินงานประสานไปยังหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอความอนุเคราะห์สนับสนุนงบประมาณสำหรับดำเนินการจัดการประชุมสภาคนพิเศษ แต่ด้วยปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม ถึง เดือนธันวาคม 2554 ส่งผลกระทบต่อการระดมทุนสนับสนุนการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ หลายหน่วยงานปฏิเสธการสนับสนุนงบประมาณทำให้ต้องปรับลดงบประมาณที่ตั้งไว้ลง คณะกรรมการดำเนินงานมีมติให้ปรับแผนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ปรับลดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ จาก 100 คน ลดลงเหลือ 60 คน

2.2 คิดค่าลงทะเบียนเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ 3,000 บาท หรือบริจาคตามกำลังทรัพย์ สำหรับผู้ที่ประสงค์สนับสนุนการประชุมสภาคนพิเศษ

2.3 ขอความอนุเคราะห์จากเครือข่ายและกัลยาณมิตรในการระดมทุนทรัพย์สนับสนุนการประชุมสภาคนพิเศษ ซึ่งกลุ่มการศึกษาและสังคมบำบัดแนวมนุษยปรัชญา ได้รับการสนับสนุนจากกัลยาณมิตร ได้แก่ ผู้ปกครอง เพื่อนครูชาวเยอรมัน ญาติพี่น้อง

3. การดำเนินกิจกรรมตามแผน

กิจกรรมตามแผนที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์โครงการ การรับสมัครและสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ การอบรมจิตอาสา การปฐมนิเทศผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ การจัดงาน “เปิดประตูสู่งานสังคมบำบัด” การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1

3.1 การประชาสัมพันธ์โครงการ

สืบเนื่องจากปัญหาอุทกภัยทำให้ช่วงเวลาในการประชาสัมพันธ์และรับสมัครผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษกระชั้น กล่าวคือ มีเวลาประชาสัมพันธ์ก่อนการปิดรับสมัครเพียง 1 เดือน โดยประชาสัมพันธ์ผ่านจดหมาย เว็บไซต์ อีเมล facebook แผ่นพับ และโปสเตอร์ ซึ่งปัญหาและแนวทางแก้ไข เป็นดังนี้

1) การเข้าไม่ถึงสื่อของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า การสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์สำหรับกลุ่มเป้าหมายนี้ไม่เป็นผลสำเร็จ การประชาสัมพันธ์ในลักษณะนี้ไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่มีได้สังกัดองค์กรหรือสถาบันต่างๆ ก่อนการปิดรับสมัครในเดือนมกราคม 2555 มีผู้ประสงค์เข้าร่วมการประชุมไม่ถึง 20 คน คณะกรรมการดำเนินงานจึงแก้ปัญหา ดังนี้

1.1) ติดต่อโดยตรงไปยังสถาบันที่ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ โดยโทรศัพท์ชี้แจงรายละเอียดการประชุมและนัดหมายวันเวลาที่สะดวกเพื่อเข้าไปสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการประชุมสภาคนพิเศษ การติดต่อโดยตรงและเข้าไปในสถานที่นั้นๆ สามารถแก้ปัญหาความไม่เข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการประชุมสภาคนพิเศษได้เป็นอย่างดี ประกอบกับสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ได้ ทำให้ลดขั้นตอนในการสัมภาษณ์ลง ทั้งนี้ คุณสมบัติของผู้ที่เข้าไปติดต่อกับหน่วยงานหรือสถาบัน ต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับรายละเอียดของการประชุมสภาคนพิเศษและทราบคุณสมบัติของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่สามารถเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษได้

1.2) จัดการประชุมกลุ่มแกนนำ “ก้าวไปด้วยกัน” โดยในวันที่ 18 ธันวาคม 2554 จัดให้มีการอบรมแกนนำ ณ โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียด

การประชุมสภาคนพิเศษแก่แกนนำที่มีศักยภาพในการเชื้อเชิญผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ และบุคคลที่มีความต้องการพิเศษให้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ ผู้เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ มีจำนวน 30 คน จากหลากหลายองค์กรและสถาบัน ได้แก่ โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาล รามาธิบดี โรงพยาบาลยุวประสาท มูลนิธิสถาบันแสงสว่าง มูลนิธิต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ ศูนย์ออทิสติก ศูนย์ฝึกอาชีพปัญญาการ โรงเรียนรุ่งอรุณ โรงเรียนทอรั้ม รวมทั้งผู้ปกครอง จิตอาสา จากคณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมการประชุมกลุ่มแกนนำ ประกอบด้วย การทักทายผ่านบทเพลงและการเคลื่อนไหว การรับฟังวัตถุประสงค์ของการจัดการประชุมสภาคนพิเศษ การชม วิดีทัศน์การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 5 ประเทศเวียดนาม การถามตอบประเด็นที่สนใจ การสนทนาผ่านการระบายสีน้ำ และการสรุปการประชุม

1.3) ปรับลดเกณฑ์อายุของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ คณะกรรมการดำเนินงานมีมติให้ปรับลดเกณฑ์อายุจาก 18 ปี เป็น 15 ปี เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มเป้าหมายตามที่ตั้งไว้

1.4) ขยายเวลาการรับสมัคร คณะกรรมการดำเนินงานขยายเวลาการรับสมัครเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเปิดรับสมัครจนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2555 ซึ่งเป็นวันก่อนการประชุมสภาคนพิเศษ

2) ความไม่ชัดเจนของคำที่ใช้ในการสื่อสาร พบว่า มีผู้คนจำนวนหนึ่งมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับคำว่า “คนพิเศษ” โดยเข้าใจว่า เป็นเพื่อนสนิท คนรัก หรือคนที่เรามีความรู้สึกพิเศษด้วย มิได้เข้าใจไปในความหมายที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ เช่น ออทิสติก ดาวน์ซินโดรม ตามที่คณะกรรมการดำเนินการตั้งใจ แสดงให้เห็นว่าการเลือกใช้คำในการสื่อสาร ควรต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบเนื่องจากยังมีคนในสังคมวงกว้างที่มีได้ใกล้ชิดหรือสัมผัสกับบุคคลกลุ่มนี้

3) ความไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการประชุมสภาคนพิเศษ ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญในการประชาสัมพันธ์โครงการ พบว่า ผู้ปกครองและผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีความเข้าใจว่าการประชุมสภาคนพิเศษ เหมือนค่ายสำหรับเด็กพิเศษ หรือ Art for All เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ที่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้มาทำกิจกรรมศิลปะหรือใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน บุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ยังคงได้รับการปฏิบัติเหมือนเด็ก กลุ่มการศึกษานำบัด และสังคมนำบัดต้องสื่อสารอย่างมากในการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การประชุมสภาคนพิเศษ แก่คณะกรรมการดำเนินงาน เครือข่ายการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองและกลุ่มแกนนำ จิตอาสา ซึ่งประเด็นสำคัญในการจัดการประชุมสภาคนพิเศษขึ้น คือ การสร้างความตระหนักแก่ทุกฝ่ายทั้งบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติต่อกันอย่างเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียม

3.2 การรับสมัครและสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ

เนื่องจากการประชุมสภาคนพิเศษครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่เกิดขึ้นในประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินงานไม่มีประสบการณ์ในการจัดประชุมบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในลักษณะนี้และค่อนข้างเป็นกังวลกับอันตรายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องวางแผนการดำเนินงานอย่างรัดกุม มีการกลั่นกรองบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่จะเข้าร่วม การปฐมนิเทศเพื่อสร้างความคุ้นเคยกันของผู้เข้าร่วม การอบรมจิตอาสาให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ และการประกันอุบัติเหตุแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน

การสัมภาษณ์บุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษถูกจัดขึ้น ณ สถาบันที่ผู้ประสานงานกลุ่มการศึกษาและสังคมบำบัดแนวนุชยปรัชญาเข้าไปประชาสัมพันธ์โครงการ ดังนั้น การสัมภาษณ์ที่จัดขึ้นในวันเสาร์ที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2555 ณ โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก จึงมีผู้เข้าสัมภาษณ์จำนวน 3 คน จากกลุ่มปาร์ริน สำหรับผู้ที่สมัครภายหลังจากวันที่ 28 มกราคม 2555 ใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

การรับสมัครผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ ผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ ประกอบด้วย บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ดูแล ผู้ปกครอง ผู้สังเกตการณ์ และจิตอาสา โดยผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษทุกคนต้องกรอกใบสมัครส่งกลับมายังคณะกรรมการดำเนินงาน ปัญหาที่พบ คือ ใบสมัครถูกส่งกลับมามากเกินไป ประกอบกับการเลื่อนวันปิดรับสมัครส่งผลต่อการจัดทำทะเบียนรายชื่อและจัดห้องพักที่ต้องปรับแก้หลายรอบ หากสามารถกำหนดวันปิดรับสมัครไว้อย่างชัดเจนโดยมีช่วงเวลาในการเปิดรับสมัครไม่ต่ำกว่า 2 เดือน น่าจะส่งผลดีต่อการรวบรวมใบสมัครและจัดทำทะเบียนรายชื่อ

3.3 การอบรมจิตอาสา

ในวันอาทิตย์ที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2555 จัดให้มีการอบรมจิตอาสาขึ้น ณ วังรี รีสอร์ท จ.นครนายก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างความรู้ความเข้าใจแก่จิตอาสาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการประชุมสภา ธรรมชาติของบุคคลพิเศษ บทบาทและการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อบุคคลพิเศษ และทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และ 2) สร้างความคุ้นเคยกับสถานที่

จิตอาสาที่เข้าร่วมการอบรมจำนวนทั้งสิ้น 18 คน ประกอบด้วย นิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โท และเอก จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 11 คน จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 6 คน และอาสาสมัครชาวเยอรมันจากมูลนิธิต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ จำนวน 1 คน

เริ่มต้นการอบรมด้วยการทักทายสร้างความคุ้นเคยกัน จากนั้นเดินชมสถานที่จัดการประชุมและที่พัก ฟังสรุปความเป็นมาของการจัดประชุมสภาคนพิเศษ แลกเปลี่ยนเรียนรู้บทบาทจิตอาสา และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น จากนั้นเดินทางไปยังน้ำตกวังตะไคร้เพื่อสำรวจสถานที่และความปลอดภัยสำหรับกิจกรรมท่องเที่ยวในธรรมชาติ

การประชุมสภาคนพิเศษริเริ่มโดย Thomas Kraus ชาวเยอรมัน เมื่อปี 1998 จัดการประชุมสภาคนพิเศษแห่งยุโรปครั้งที่ 1 ขึ้น ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี จากนั้นมีการประชุมสภาคนพิเศษเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในหลายๆ ประเทศ อาทิ บาลข่าน รัสเซีย บราซิล คอเคซัส จอร์เจีย โรมานี และในปี 2012 จะมีการประชุมสภาคนพิเศษครั้งที่ 3 ณ ประเทศบราซิล และครั้งที่ 2 ณ ประเทศรัสเซีย การจัดการประชุมสภาคนพิเศษมิได้เป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังรายได้หรือผลตอบแทนใดๆ นอกจากช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกับเพื่อนร่วมทาง

ในการจัดประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 ณ ประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อ สร้างพื้นที่ของการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาด้านสติปัญญา ขยายพื้นที่ทางสังคมของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษให้กว้างขวางขึ้นนอกเหนือจากครอบครัวและเครือข่าย ด้วยพื้นที่ทางสังคมของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษแคบลงเมื่อเขาเหล่านั้นเติบโตขึ้น พวกเขาไม่ได้รับโอกาสในการพัฒนาตัวตนภายใน การประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้จะทำให้พวกเขาได้พบเพื่อน ได้พบกัลยาณมิตร อันจะทำให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีความสุขจากการได้ทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนั้น จิตอาสาหรือผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ ได้โอกาสในการเรียนรู้ที่จะทำความรู้จักบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น ภายใต้อบรมวิชาการของการเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมและการมีสติรู้ตัว

บทบาทของจิตอาสา ได้แก่ การประสานกับผู้ดูแลในกลุ่มย่อย การควบคุมเวลาให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินตามกำหนดการที่กำหนดไว้ การตอบคำถามเกี่ยวกับการประชุมสภาคนพิเศษ การดูแลความเรียบร้อยของกิจกรรม สถานที่จัดการประชุม การสร้างบรรยากาศของความตระหนักรู้ตัวทั่วพร้อม สิ่งสำคัญ คือ การสังเกตซึ่งเป็นหลักในการทำงานกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ อาศัยการสังเกตเป็นหลักในการสร้างความสัมพันธ์ตลอดจนการรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ

หลักการปฐมพยาบาลเบื้องต้น คือ การสังเกตอาการปฏิกิริยาของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในสภาวะปกติเป็นอย่างไร เพื่อให้สามารถรับรู้ความผิดปกติในกรณีที่เกิดลมชัก หากเกิดลมชัก ให้นอนราบกับพื้นและใช้วัสดุที่มีความทนทานใส่ปากเพื่อป้องกันการกัดลิ้นตนเอง หากเกิดการหกล้มมีแผลถลอกเนื่องจากบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีสมดุลทางกายไม่ดี ให้ทำความสะอาดแผลก่อนใส่ยา สิ่งที่ต้องมีติดกระเป๋าตลอดเวลา ได้แก่ กระดาษทิชชูแบบเปียก พลาสเตอร์ผ้าพันคอ เมื่อเกิดอุบัติเหตุใดๆ อย่าตื่นตื่นตกใจ ปรับใจให้สงบ เข้าไปช่วยเหลืออย่างมีสติรู้ตัวโดย

ไม่รุ่มกันเข้าไป ให้แยกผู้ป่วยออกจากสถานการณ์นั้นๆ นอกจากนั้น ให้ระมัดระวังในเรื่องการรับประทานอาหาร เนื่องจากบุคคลที่มีความต้องการพิเศษบางคนไม่สามารถควบคุมตนเองในการรับประทานอาหารได้ อาจร้อนจนเกิดอากาศอึดอัดหรืออาหารติดคอได้

ข้อควรระวัง ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ ทางกาย ทางใจ และทางความคิด ดังนี้

1) ทางกาย จิตอาสาทุกคนแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่รัดกุม ไม่มีสีสันทันดูฉูดฉาดหรือลวดลาย สวมใส่ผ้าพันคอเพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและเป็นสัญลักษณ์ของจิตอาสา ใช้การสัมผัสทางกายเพื่อช่วยให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษตระหนักรู้ หรือรู้ตัว ในการช่วยเหลือบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องถูกเนื้อต้องตัว จำเป็นต้องขออนุญาตก่อน เช่น การรูดซิบกางเกง การติดกระดุมเสื้อ

2) ทางใจ จิตอาสารักษารักษาใจให้เป็นกลาง ผ่อนคลาย ไม่ตื่นเต้นหรือกลัวเมื่อต้องเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีการรับรู้ที่ลึกซึ้งในบางเรื่อง มีลักษณะที่หลากหลายมาก บางคนเปิดเผยหรือบางคนเก็บตัวมาก การเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องปรับใจให้เบิกบาน มั่นคง ช้า ชัดเจน และเมื่อมีสิ่งใดที่ไม่เป็นไป ตามที่คาดหมายไว้ให้อยู่กับใจที่นิ่งและเป็นกลางไว้

3) ทางความคิด จิตอาสาทุกคนพึงตระหนักว่าบุคคลที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มนี้เป็นผู้ใหญ่ แม้สถานะของการรับรู้หรือรู้ตัวของพวกเขาน้อยกว่า แต่บางเรื่องมีความลึกซึ้งมากกว่า ระมัดระวังการใช้คำเรียกแทนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ไม่ใช่คำว่า “น้อง” “หนู” “เด็ก” เนื่องจากผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่อายุมากกว่า 18 ปี หากต้องการสร้างความตระหนักรู้ให้แก่บุคคลเหล่านี้ว่ามิใช่เด็ก การปฏิบัติจำเป็นต้องสอดคล้องกับอายุของเขา ให้เกียรติและปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างผู้ใหญ่พึงปฏิบัติต่อกัน

ทัศนคติในการทำงานกับบุคคลกลุ่มนี้ คือ ความเท่าเทียม ความเป็นเพื่อน การให้เกียรติ เนื่องจากบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาด้านสติปัญญา มักถูกปฏิบัติแบบเด็กเล็ก ขาดโอกาสในการเลือกตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำอะไร จึงขาดโอกาสในการพัฒนามิตินด้านในหรือความตระหนักรู้ในตนเอง รับรู้ในความสามารถ หรืออารมณ์ความคิดการตัดสินใจของตน บุคคลเหล่านี้ต้องการสิ่งแวดล้อมที่มีความตระหนักรู้ นั่นคือ เขาต้องการบุคคลอีกคนหนึ่งที่มีความตระหนักรู้ มีจิตสำนึกของความรู้ตัวคอยประคับประคองให้เขาเกิดการตระหนักรู้ในตนเองขึ้น จิตอาสาจำเป็นต้องฝึกฝนตัวเองให้มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ มิใช่เพียงเป็นผู้ให้ หากจิตอาสาได้รับความเมตตา ความรัก การเปิดรับ จากบุคคลที่มีความต้องการพิเศษซึ่งช่วยเปิดโลกทัศน์ของตนให้กว้างขวางขึ้นเช่นกัน

องค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนของความเป็นมนุษย์ ได้แก่ กาย ใจ และความคิด ต้องถูกปลูกให้ตื้นขึ้นจากการหลับไหลหรือการทำงานอย่างไม่ประสานสัมพันธ์กัน กาย ใจ และความคิด จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมในการเข้าถึงศักยภาพของความเป็นมนุษย์ ดังนั้น การจัดสิ่งแวดล้อมที่มีสุขภาวะและตระหนักรู้จึงสำคัญมากสำหรับบุคคลเหล่านี้ ในการที่จะช่วยให้เกิดการเติบโตอย่างสมดุลทั้งกาย ใจ และความคิด

ทักทายทำความรู้จักกัน

เดินสำรวจสถานที่จัดการประชุมและที่พัก

ชี้แจงที่มาและวัตถุประสงค์ของการจัดการประชุมสภาคนพิเศษ

ทำความเข้าใจธรรมชาติของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ บทบาทและการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ และเรียนรู้การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

สำรวจพื้นที่บริเวณน้ำตกวังตะไคร้เพื่อประเมินความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวในธรรมชาติ

3.4 การปฐมนิเทศผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ

ในวันอาทิตย์ที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 จัดให้มีการปฐมนิเทศผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษขึ้น ณ โรงเรียนวรรณสว่างจิต มีผู้เข้าร่วมประมาณ 60 คน ประกอบด้วยบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครอง ผู้ดูแล จิตอาสา และวิทยากร วัตถุประสงค์ของการปฐมนิเทศเพื่อ 1) ให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้สร้างความคุ้นเคยระหว่างกันและกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในการประชุมสภาคนพิเศษ 2) ให้ผู้ดูแลเข้าใจบทบาทของตนในการเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ

กำหนดการปฐมนิเทศ

เวลา	รายการ
8:30 น.	ลงทะเบียน
9:00 น.	กล่าวต้อนรับ โดย อัญญา สุนทรพิทักษ์ ร้องเพลงและเคลื่อนไหวร่วมกัน
9:15 น.	รับฟังรายละเอียดเกี่ยวกับการประชุม ถามตอบข้อสงสัย
10:30 น.	รับประทานอาหารว่าง
11:00 น.	กิจกรรมกลุ่มย่อย - ระบายสีน้ำ วิทยากร ศศิลักษณ์ ขยันกิจ - จิตตลีลา วิทยากร Marinne Brasen - เกมกลางแจ้ง วิทยากร สิริมิตร ทวีปรังสินกุล
11:45 น.	ปิดการประชุมและถ่ายภาพร่วมกัน

ประสบการณ์จากการปฐมนิเทศทำให้เกิดการเรียนรู้ในหลากหลายประเด็นซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงรายละเอียดของการประชุมสมาคมพิเศษ ดังนี้

1) การลงทะเบียน มีความล่าช้าในการลงทะเบียน เนื่องจากผู้เข้าร่วมต้องลงชื่อ 2 ขั้นตอน คือ ลงชื่อเข้าร่วมการประชุม และลงชื่อเลือกกิจกรรมกลุ่มย่อย พบว่า ผู้เข้าร่วมบางคนไม่สามารถเขียนได้หรือเขียนไม่คล่อง ประกอบกับจิตอาสาที่ประจำจุดลงทะเบียนต้องอธิบายกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าร่วมเลือกเข้ากิจกรรมกลุ่มย่อย ทางแก้ไขสำหรับวันประชุมสมาคมพิเศษ คือ จัดเวลาพิเศษสำหรับเลือกกิจกรรมกลุ่มย่อย เพื่อไม่ให้เสียเวลาในการลงทะเบียน และจัดจำนวนผู้เข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มย่อยให้มีความใกล้เคียงกัน

2) กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันนี้ ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่ สีน้ำ จิตตลีลา และเกมการเคลื่อนไหว ประเด็นปัญหาที่พบเป็นดังนี้

2.1) กิจกรรมสีน้ำ เป็นกิจกรรมที่มีความสงบมาก ผู้เข้าร่วมทุกคนสามารถปฏิบัติตามกติกาในการระบายสี โดยจิตอาสาและวิทยากรคอยเตือนกติกาบ้าง ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึกต่อประสบการณ์นี้ว่า มีความสุข สบาย ชอบ สำหรับกิจกรรมนี้พบปัญหาการคำนวณเวลาไม่พอดี ทำให้กิจกรรมเสร็จเร็วกว่าเวลาที่กำหนด ทางแก้ไข คือ ให้ผู้เข้าร่วมเตรียมอุปกรณ์ด้วยตัวเองตั้งแต่ต้นจนกระทั่งเสร็จสิ้นกิจกรรม

2.2) กิจกรรมจิตตลีลา กิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่น พบว่าการจัดผู้เข้าร่วมให้มีบุคคลที่มีความต้องการพิเศษสลับกับคนปกติช่วยให้จังหวะของกิจกรรมดีขึ้น สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวตามจังหวะของกิจกรรมหรือไม่ปฏิบัติตามกติกาของกิจกรรม ให้เชิญออกไปยืนทำข้างๆ

2.3) กิจกรรมเกมการเคลื่อนไหว ไม่พบปัญหา ซึ่งผู้เข้าร่วมทุกคนมีความสุข สนุกสนานอย่างมาก

สำหรับวันประชุมสภาคนพิเศษ จัดกิจกรรมกลุ่มย่อยจำนวน 5 กิจกรรม ซึ่งกำหนด จิตอาสาเป็นผู้ช่วยวิทยากรประจำกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน สำหรับกิจกรรมสื่อนำให้มีผู้ช่วย 4 คน เนื่องจาก เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้อุปกรณ์มาก

3) การสร้างบรรยากาศของการประชุม อัญชนา สุนทรพิทักษ์ ผู้นำการประชุมนำเสนอ ความคิดเห็นว่า การร้องเพลงและเลือกใช้เพลงในการทักทายผู้เข้าร่วมในช่วงแรกทำให้บรรยากาศ โอบอ้อมเกินไป ไม่เหมาะสมกับสำนึกของผู้ใหญ่ จึงมีการปรับบรรยากาศให้หนักแน่นขึ้นในช่วง พ้าย ดังนั้น การนำกิจกรรมต่างๆ ผู้นำกิจกรรมต้องระมัดระวังท่าทีและบรรยากาศให้ไม่เด็ก จนเกินไป

จิตอาสาได้ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการเข้าร่วมการประชุมพิเศษในวันนี้ว่า มีความสุข สนุกสนาน มีความรู้สึกดีๆ ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ จากการร่วมทำกิจกรรมกลุ่มย่อย ได้สร้างความคุ้นเคยและเห็นธรรมชาติของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ได้เพื่อนใหม่ ได้ รับรู้ว่าควรปฏิบัติอย่างไรต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ได้เรียนรู้ว่าบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ แต่ละคนแตกต่างกัน แตกต่างจากประสบการณ์ที่ได้อ่านจากหนังสือ เห็นความสามารถของบุคคล ที่มีความต้องการพิเศษ

ร้องเพลงทักทาย ทำความรู้จักและสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่

รับฟังความเป็นมาเกี่ยวกับการประชุมสภาคนพิเศษ ชมวิดีโอทัศน์การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 5
ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศออสเตรเลีย

แนะนำจิตอาสาผู้มีใจเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

คุณสิริมิตร ทวีปรัญญ์นฤต พุดคุยกับผู้ดูแลและผู้ปกครอง เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประชุมสภาคนพิเศษ
และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

สงบ มีสมาธิ ระบายสีผ่านปลายพู่กัน ในกิจกรรมสีน้ำ

เคลื่อนไหวอย่างมีสติ กับบทเพลงและบทกลอน ในกิจกรรมจิตตลีลา

ขยับร่างกาย เคลื่อนไหวอย่างประสานสัมพันธ์ สนุกสนานกับจังหวะและความพลิ้วไหว
ของผืนผ้าสีสันสดใส ในกิจกรรมเกมการเคลื่อนไหว

เตรียมกาย ใจ ความคิด ให้พร้อมแล้ว “ก้าวไปด้วยกัน”

3.5 การจัดงาน “เปิดประตูสู่งานสังคมบำบัด”

ในวันอาทิตย์ที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ศาสตร์และศิลป์แห่งการพัฒนาคูณภาพชีวิตผู้ใหญ่อายุพิเศษ” ณ ห้องประชุมพระยาจักรีฯ โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับผู้ใหญ่อายุที่มีความต้องการพิเศษและงานด้านสังคมบำบัดตามแนวนโยบายปรัชญา และเปิดเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนเป็นโอกาสให้ผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคณพิศได้พบปะสังสรรค์เสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างกัน ผู้เข้าร่วมการอบรม ได้แก่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ นิสิต นักศึกษา จำนวน 30 คน

กำหนดการอบรม

เวลา	รายการ
8:30 น.	ลงทะเบียน
9:00 น.	กิจกรรมวงกลม
9:20 น.	การบรรยาย โดย Thomas Kraus “เข้าใจบุคคลพิเศษผ่านมุมมองมนุษยปรัชญา”
10:30 น.	รับประทานอาหารว่าง
10:50 น.	การบรรยาย โดย Thomas Kraus “งานสังคมบำบัด: ศาสตร์และศิลป์แห่งการพัฒนาคูณภาพชีวิตผู้ใหญ่อายุพิเศษ”
12:30 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
14:00 น.	กิจกรรมศิลปะบำบัด “สี กับ น้ำ” โดย อัญชมา สุนทรพิทักษ์
14:45 น.	รับประทานอาหารว่าง
15:00 น.	วิดิทัศน์ “Worldwide Congress for People with Special Needs อภิปรายกลุ่มย่อย “สังคมบำบัดในสังคมไทย”
16:30 น.	ร้องเพลงร่วมกัน จบการอบรมเชิงปฏิบัติการ

การอบรมในครั้งนี้ทำให้ผู้เข้าร่วมได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ “สังคมบำบัดตามแนวนโยบายปรัชญา” ว่ามีเป้าหมายและการปฏิบัติอย่างไร ได้เห็นภาพชุมชนสังคมบำบัดในประเทศเยอรมนี การร่วมมือกันระหว่างบ้านและชุมชนในการพัฒนาคูณภาพชีวิตผู้ใหญ่อายุที่มีความต้องการพิเศษ และการหาข้อสรุปเกี่ยวกับเป้าหมายชีวิตในฐานะที่เกิดมาเป็นมนุษย์

3.6 การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1

ในวันที่ 17 – 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 จัดให้มีการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 ณ วังรี รีสอร์ท จังหวัดนครนายก วัตถุประสงค์ของการจัดการประชุมในครั้งนี้เพื่อ 1) เปิดพื้นที่ให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสื่อสารความต้องการสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้น กว่าครอบครัวและเครือข่าย 2) สร้างพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ดูแล จิตอาสา ผู้สังเกตการณ์ และผู้เข้าร่วมทุกคน 3) สร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษของเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

ผู้เข้าร่วมการประชุม จำนวน 110 คน ประกอบด้วย บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ อายุระหว่าง 14 – 40 ปี จำนวน 52 คน ผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 13 คน จิตอาสา จำนวน 20 คน วิทยากร จำนวน 5 คน และคณะดำเนินงาน จำนวน 10 คน

กิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่นในแต่ละวัน จิตอาสารับผิดชอบงานในส่วนของตน อย่างดี จิตอาสาจำนวนหนึ่งถูกจัดให้ประสานงานกับผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มต่างๆ บางส่วนรับหน้าที่เป็นผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ และอีกส่วนหนึ่งรับผิดชอบภาพรวมของการประชุมสภาคนพิเศษ โดยภาระงานแยกตามฝ่ายงาน จำนวน 5 งาน ดังนี้

- 1) ยานพาหนะ ดูแลการขึ้นลงรถบัส กระเป๋า สัมภาระ และความเรียบร้อยตลอดการเดินทาง รวมทั้งการประสานกับคนขับรถ
- 2) ทะเบียน ดูแลการลงทะเบียนของผู้เข้าร่วมการประชุม การเข้าพัก การแจกเสื้อยืด การควบคุมกำหนดการต่างๆ
- 3) สถานที่และโสตทัศนูปกรณ์ ดูแลรูปแบบการจัดห้อง ประสานกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตฯของโรงแรม
- 4) สวัสดิการ ดูแลเรื่องน้ำดื่มและอาหารว่าง
- 5) กิจกรรมพิเศษ ดูแลเรื่องรายละเอียดของกำหนดการต่างๆ และการแสดงในงานวัฒนธรรม

การประเมินความพึงพอใจในการเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 73 ฉบับ ประกอบด้วย บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 51 ฉบับ จิตอาสา จำนวน 13 ฉบับ ผู้สังเกตการณ์และผู้ดูแล จำนวน 9 ฉบับ โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x}=2.73$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญ ($\bar{x}=2.89$) รองลงมา คือ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการประชุม และประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการประชุม มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากัน ($\bar{x}=2.88$) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางมีเพียง 2 รายการ คือ ระยะเวลาในการจัดประชุม ($\bar{x}=2.41$) โสตทัศนูปกรณ์ ($\bar{x}=2.38$)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำแนกตามกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1) บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ความประทับใจจากการเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ คือ การได้ไปเที่ยวน้ำตก การได้พบเพื่อนใหม่ การได้ชมการแสดง การได้ร่วมทำกิจกรรมศิลปะ การอยู่กับธรรมชาติที่สดชื่น สิ่งที่ควรปรับปรุง ระยะเวลาในการจัดสั้นเกินไป ที่นอนแข็งเกินไป ห้องพักรับจำนวนคนมากเกินไป ข้อเสนอแนะ ควรเพิ่มกิจกรรมเล่นิทาน กิจกรรมวาด ควรมีการเลี้ยงไอศกรีม ควรจัดที่ทะเล

2) จิตอาสา ความประทับใจ การมีส่วนร่วมของผู้จัดและจิตอาสา การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ความสามารถในการช่วยเหลือตนเองของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ภาพความสุขของผู้เข้าร่วมการประชุมทุกคน สิ่งที่ควรปรับปรุง ระยะเวลาในการจัดสั้นเกินไป เครื่องเสียงและระบบเสียงไม่ดี อุณหภูมิในห้องประชุมและห้องพักเย็นเกินไป ข้อเสนอแนะ ควรควบคุมผู้เข้าร่วมให้ลดการใช้เครื่องมือสื่อสารขณะทำกิจกรรม เพิ่มกิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างจิตอาสาต่อกับจิตอาสา จิตอาสาต่อกับผู้สังเกตการณ์ และจิตอาสาต่อกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

3) ผู้สังเกตการณ์และผู้ดูแล ความประทับใจ การแสดงของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษแสดงให้เห็นศักยภาพที่เหนือความคาดหมาย ความสามารถในการใช้ชีวิตด้วยตนเองของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ การปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษอย่างเท่าเทียมกัน ทีมงานและจิตอาสาทุกคน พิธีบายศรีสู่ขวัญที่ศักดิ์สิทธิ์ ภาพความสุขและรอยยิ้มของทุกคน รูปแบบการประชุมที่ผ่อนคลาย สิ่งที่ควรปรับปรุง ระยะเวลาในการจัดสั้นเกินไป ระบบเครื่องเสียงควรมีประสิทธิภาพ ข้อเสนอแนะ ควรให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้ทำทุกกิจกรรมและเพิ่มระยะเวลาของแต่ละกิจกรรม เช่น กิจกรรมโยคะ ควรจัดหาแหล่งทุนที่เปิดกว้าง ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เกี่ยวข้อง เช่น กิจกรรมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การให้แนวทางการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่

ประมวลภาพการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1

ผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 เดินทางโดยรถบัส จำนวน 2 คัน
ถึงวังรี รีสอร์ท จ.นครนายก ในช่วงบ่ายของวันศุกร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

คุณอัญญา สุนทรพิทักษ์ ผู้ดำเนินรายการ
ทักทายผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ

ตัวแทนผู้เข้าร่วมการประชุมเชิญระฆัง
นำพาทุกคนเข้าสู่ความเงียบและการเปิดรับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กล่าวต้อนรับและกล่าวเปิดการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1

ตัวแทนผู้เข้าร่วมการประชุมบรรเลงเพลงมหาฤกษ์เป็นการเปิดงาน

กิจกรรมโยคะยามเย็น เพื่อผ่อนคลายร่างกายและจิตใจจากการเดินทาง
และรับพลังจากธรรมชาติ เติมความสดชื่นให้กับชีวิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันรงค์ มอบมาลัยให้กับ Thomas Kraus เพื่อเป็นการต้อนรับแขกต่างเมือง

จิตอาสาบรรเลงดนตรีในพิธีบายศรีสู่ขวัญ

วิทยากร ผู้ดูแล และผู้ปกครอง คล้องมาลัยให้กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษเพื่อรับขวัญ

Thomas Kraus ผู้ข้อมือให้กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ และตัวแทนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษผูกข้อมือ
ให้กับวิทยากรและจิตอาสาจากประเทศเยอรมนี

Thomas Kraus บรรยายประกอบภาพในหัวข้อ “ก้าวไปด้วยกัน จากวันนั้นถึงวันนี้” และตอบคำถามกับผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ ในวันเสาร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

A step into art

การค้นหาดนเองในโลกศิลปะผ่านฐานใจ

รู้จักกายและใจของตนเองผ่านกิจกรรมโยคะ กับ ครูเอกชัย สถาพรธนพัฒน์
ผู้เข้าร่วมได้เคลื่อนไหวร่างกายในท่วงท่าต่างๆ อย่างมีสติ
จัดสมดุลของร่างกาย ตามรู้การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ผ่านการทำโยคะท่าทางต่างๆ
ความสนุกสนาน เสียงหัวเราะ รอยยิ้ม เกิดขึ้นตลอดกิจกรรม

เชี่ยวชาญจิตใจผ่านกิจกรรมสีน้ำ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิลักษณ์ ขยันกิจ
ผู้เข้าร่วมได้ระบายสีน้ำด้วยเทคนิคเปียกบนเปียก ทุกขั้นตอนการทำงานอยู่กับความสงบนิ่ง
จัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมอย่างเป็นระเบียบ สื่อสารกับสีน้ำอย่างผ่อนคลาย
บรรยากาศการทำงานก่อให้เกิดสมาธิ ความจดจ่อ ความผ่อนคลาย และความเบิกบาน
ชื่นชมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การระบายสีน้ำร่วมกัน

ฝึกฝนความคล่องตัวของร่างกายผ่านกิจกรรมมวยไทย โดย ครูหุลุน
 ผู้เข้าร่วมได้ฝึกฝนความแข็งแกร่งและความคล่องตัวของช่วงขาด้วยการวิ่งสลับฟันปลา
 ฝึกพื้นฐานมวยไทย ได้เคลื่อนไหวแขนขาอย่างมีเป้าหมาย ทุกคนมีความสุข สนุกสนาน

สื่อสารจินตนาการผ่านกิจกรรมละคร โดย ครูชนัตถ์
 ผู้เข้าร่วมได้สร้างภาพขึ้นในใจแล้วสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึก ผ่านร่างกาย
 กาย ใจ และความคิด เป็นหนึ่งเดียวกัน สัมผัสภาพก่อเกิด
 ในบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน และความผ่อนคลาย

เคลื่อนไหวประกอบเสียงเพลงผ่านกิจกรรมจิตตลีลา โดย ครูมาเรียนนา บราเซน
 ผู้เข้าร่วมได้เคลื่อนไหวร่างกายประกอบภาษาและเสียงเพลง
 เรียนรู้จังหวะของเสียงภาษาและบทเพลง ร่วมกันแต่งเพลง “ก้าวไปด้วยกัน”
 กลุ่มจิตตลีลาได้นำเสนอผลงานในงานวัฒนธรรม ผู้ชมล้วนชื่นชมและเบิกบาน

A step into nature

ท่องเที่ยวไปในธรรมชาติผ่านฐานกาย

สองเท้าเดินทางสู่น้ำตกวังตะไคร้

เล่นน้ำตกและพักผ่อนตามอัธยาศัย

ในงานวัฒนธรรมขามคำล้น ผู้เข้าร่วมการประชุมแต่งกายด้วยชุดไทย เพลิดเพลินกับการแสดงจากกลุ่มต่างๆ อาทิ แม่ไม้มวยไทยและเซิ้งอีสาน จากบ้านราชวดีชาย ระบำไกรลาสสำเร็จ จากบ้านราชวดีหญิง การเดินประกอบเพลง จากบ้านบางพูน และปัญญาคาร จิตตลีลา เรื่อง ชายตัดฟัน จากมูลนิธิต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ เพลงก้าวไปด้วยกัน จากกลุ่มจิตตลีลา และจบงานวัฒนธรรมด้วยการรำวงร่วมกันอย่างสนุกสนาน

A step into action

สรุปการประชุมผ่านฐานคิด

ตัวแทนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเวทีเสวนา เรื่อง “บนหนทางแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต” ก่อนเปิดพื้นที่ให้ผู้ฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันประสบการณ์

ย้อนระลึกถึงประสบการณ์ ทบทวนเส้นทางที่ร่วมกันก้าวเดินตลอดการประชุมสภาคนพิเศษ
แต่ละกลุ่มระดมความคิด ความรู้สึก ประมวลประสบการณ์และสื่อสารผ่านภาพวาด
ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานต่อที่ประชุม

ความทรงจำอันแสนประทับใจของผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 “ก้าวไปด้วยกัน”

4. การทบทวนการดำเนินโครงการ

คณะกรรมการดำเนินงานประชุมเพื่อสรุปผลการดำเนินโครงการร่วมกับ Thomas Kraus ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2555 ณ ห้องประชุมคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินโครงการ สรุปได้ดังนี้

4.1 ผลสำเร็จของการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1

ทุกฝ่ายที่เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษมีความสุขและประทับใจในทุกกิจกรรม กิจกรรมที่ออกแบบในการประชุมสภาคนพิเศษเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษแสดงตัวตนและศักยภาพที่ซ่อนเร้น ซึ่งความสำเร็จของโครงการในครั้งนี้เกิดจากพลังของทุกคน ความตั้งใจจริง การร่วมแรงร่วมใจ และความศรัทธาทุกคน รวมทั้งการทำงานที่เป็นระบบ

กลุ่มจิตอาสาเป็นกลุ่มที่มีคุณภาพมาก เป็นกำลังสำคัญในทำให้โครงการประสบความสำเร็จอย่างราบรื่น ผ่านกระบวนการเตรียมความพร้อมของการเป็นจิตอาสาที่ทำให้รู้จักสถานที่และเข้าใจบทบาทของตนเอง ทั้งนี้ ควรมีกระบวนการทำงานกับจิตอาสาให้มากขึ้นเพื่อสื่อสารความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษให้เข้มข้นขึ้น

4.2 ปัญหาที่พบในการดำเนินโครงการ

- 1) การเข้าไม่ถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ปกครองของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในพื้นที่ต่างๆ นอกเหนือไปจากเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- 2) การไม่สามารถดึงเครือข่ายที่มีพลังให้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ เช่น กลุ่มผู้ปกครองที่มีพลัง หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษาพิเศษ
- 3) การติดต่อสื่อสารระหว่างคณะทำงานในการประสานงานต่างๆ มีความล่าช้า หรือขาดการติดตามผลอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐในการประชาสัมพันธ์โครงการ ทำให้กลุ่มเป้าหมายไม่กระจายตัว
- 4) การตัดสินใจที่ล่าช้า เหตุผลหลักของปัญหาในประเด็นนี้ คือ สถานการณ์อุทกภัยที่เกิดขึ้น ทำให้คณะกรรมการดำเนินงานไม่สามารถจัดประชุมในช่วงดังกล่าวได้ ประกอบกับทุนสนับสนุนที่เข้ามาล่าช้า ทำให้ตัดสินใจเริ่มต้นโครงการในช่วงเดือนธันวาคมซึ่งมีช่วงเวลาในการดำเนินโครงการสั้นมาก

4.3 แนวทางการพัฒนาโครงการครั้งต่อไป

- 1) การขยายเครือข่าย โดยทำงานต่อเนื่องกับกลุ่มผู้ปกครองของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ดูแล บุคลากรในหน่วยงานต่างๆ เพื่อสร้างให้เกิดความเข้มแข็งและความยั่งยืนของการพัฒนาบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ
- 2) การกำหนดแผนการทำงานล่วงหน้าให้นานขึ้น ในการประสานงานกับเครือข่ายการระดมทุน และการประชาสัมพันธ์

3) การสร้างทีมงานใหม่ในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสภาคนพิเศษครั้งต่อไป ซึ่งต้องกำหนดบทบาทของแต่ละคนให้ชัดเจนมากขึ้น

4) การประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและสาธารณที่กว้างขวางขึ้น โดยจัดให้มีการออกสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ และติดต่อสื่อสาร โดยตรงต่อผู้มีอำนาจสั่งการของสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

5) การเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ อาจจัดทำเป็นหนังสือ วิดีโอ โปสเตอร์ หรือกิจกรรมต่อเนื่อง

6) การเชื้อเชิญบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในประเทศเพื่อนบ้านให้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในโอกาสต่อไป

4.4 กิจกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างเครือข่าย กลุ่มการศึกษานำบัดและสังคมบำบัดมีแผนการสร้างเครือข่ายทางด้านการศึกษาพิเศษ โดยจัดกิจกรรมเป็นระยะเพื่อให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ กิจกรรมพบปะกลุ่มเยาวชนและแกนนำ “ก้าวไปด้วยกัน” การอบรมเชิงปฏิบัติการ “โรคเฉพาะทางของบุคคลพิเศษและการเยียวยา” โดย คุณหมอ Angelika Gaech กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่าย

คณะกรรมการดำเนินงานสรุปโครงการ

คณะกรรมการดำเนินงานจัดงานเลี้ยงขอบคุณจิตอาสาและถอดบทเรียนประสบการณ์เรียนรู้จากโครงการ

ประสบการณ์เรียนรู้ของผู้เข้าร่วมโครงการ

ผู้เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ ประกอบด้วยผู้คนที่หลากหลายกลุ่ม ได้แก่ ผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครอง ผู้สังเกตการณ์ จิตอาสา และวิทยากร ประสบการณ์เรียนรู้ที่นำเสนอนี้เป็นประสบการณ์จากการสัมภาษณ์ตัวแทนกลุ่มต่างๆ ดังนี้

1. **ผู้ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ** ตัวแทนจากมูลนิธิต้นรักเพื่อเด็กพิเศษและบ้านราชวดีหญิง จำนวน 3 คน แสดงความคิดเห็นต่อประสบการณ์ที่ได้รับ ดังนี้

1) ความรู้สึก รู้สึกดีใจที่ได้รับประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พูดยุกับบุคคลพิเศษ วิทยากร จิตอาสา และผู้เข้าร่วมในการประชุม ทำให้ได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะการดูแลบุคคลพิเศษที่หลากหลายขึ้น

2) ความประทับใจ ประทับใจในการทำกิจกรรมกลุ่มซึ่งมีความหลากหลาย เช่น โยคะ สีน้า มวยไทย จิตตลีลา และละคร ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ โดยแต่ละกิจกรรมเน้นให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ มีการดูแลเอาใจใส่เป็นรายบุคคล และปรับให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน นอกจากนี้ยังประทับใจในบรรยากาศ สถานที่จัดอบรมร่มรื่น เย็นสบาย ที่พักสะดวก สะอาด อาหารมีปริมาณเพียงพอและรสชาติดี

กิจกรรมการบายศรีสู่ขวัญ เป็นบรรยากาศที่น่าประทับใจมากเพราะมีความอบอุ่น ปั่นกันเอง เหมือนเป็นการต้อนรับที่สร้างให้ทุกคนมีกำลังใจ และรู้สึกยินดีในการเริ่มต้นกิจกรรมร่วมกัน ประทับใจในสัมพันธภาพที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ การได้พุดคุย สร้างความคุ้นเคย การทักทายกันและกัน ตลอดจนการสร้างควมคุ้นเคยกันระหว่างผู้ดูแลกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษส่งผลกิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

3) การเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับ

3.1) การอยู่ร่วมกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มใหญ่ซึ่งมีความพิเศษเฉพาะที่หลากหลาย ทำให้เห็นภาพเกี่ยวกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่กว้างขึ้น เห็นว่าแต่ละคนมีเอกลักษณ์ หรือความพิเศษเฉพาะที่แตกต่างกันมาก นอกจากนั้น ยังได้เห็นความละเอียดอ่อนและความซื่อตรงของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษดังที่ปรากฏในช่วงการประเมินผลการจัดอบรม สัมมนา แต่ละคนจะให้อาสาสมัคร หรือผู้ดูแลช่วยอ่าน และทำความเข้าใจไปที่ละข้อ เป็นสิ่งที่ทุกคนให้ความสำคัญและค่อยๆ ทำอย่างตั้งใจ ทำให้เห็นว่าพวกเขามีการพิจารณา ในแต่ละข้อความมิได้ทำเพียงแค่ให้ผ่านไป ซึ่งเมื่อมองย้อนถึงบุคคลปกติบางครั้งพบว่ามีได้ให้ความสำคัญกับการประเมินเท่าที่ควร มักอ่านและประเมินแบบผิวเผินเท่านั้น

3.2) การพึ่งพาอาศัยและเอื้ออาทรต่อกันของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่มีต่อเพื่อนและบุคคลอื่น การทำกิจกรรมร่วมกัน การอยู่ในบ้านพักเดียวกัน การเดินทาง ช่วงเวลาที่ได้อยู่ร่วมกันทำให้เห็นการช่วยเหลือเกื้อกูลกันทั้งภายในกลุ่มคนที่มีความต้องการพิเศษ และคนปกติที่มีการสร้างความคุ้นเคยและร่วมกิจกรรมกันอย่างสนุกสนาน เช่น การเล่นน้ำที่น้ำตก การร้องเพลง และเคลื่อนไหว ทุกคนร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) การใช้เวลาในการสร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน พบว่า มีปัญหาการใส่เสื้อผ้าสลับกัน อาจเนื่องมาจากผู้ดูแลบางคนไม่คุ้นเคยกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้ผู้ปกครองเข้าใจว่าเป็นความผิดพลาดของการดูแล แนวทางแก้ไขควรจัดให้มีการสร้างความคุ้นเคยกันระหว่างผู้ดูแลกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษก่อน

4.2) การประสานงานกับโรงแรมเรื่องระบบเสียง พบว่า ระบบเสียงและไมโครโฟนในช่วงการบรรยายภาคบ่ายมีปัญหา คือ เสียงเบา ไม่ชัดเจน ส่งผลให้ไม่สามารถติดตามเนื้อหาการบรรยายได้โดยตลอด ควรประสานงานกับทางฝ่ายสถานที่ของโรงแรมในการดูแลระบบเครื่องเสียงหรือไมโครโฟนให้มีความพร้อมมากขึ้น

2. ผู้ปกครอง ตัวแทนผู้ปกครองจาก ศูนย์ออทิสติกนนท์ บ้านป้าริน ปัญญาคาร และบ้านบางพูน จำนวน 4 คน แสดงความคิดเห็นต่อประสบการณ์ที่ได้รับ ดังนี้

1) ความรู้สึก รู้สึกดีใจที่ลูกได้เข้าร่วมกิจกรรมและเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่น ทำให้การจัดงานมีความผ่อนคลาย รู้สึกสบาย ไม่รีบเร่ง หรือมีกฎ กติกาที่เคร่งครัด ทำให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้ด้วยดี ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ผู้ปกครองเข้าร่วมอย่างสบายใจ ไม่ได้คิดว่าลูกต้องได้อะไรติดตัวที่เป็นรูปธรรม เพราะผู้ปกครองเห็นว่าเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีสังคม

“แม่ไม่ได้คาดหวังอะไรกับลูกมากหรอก ขอเพียงให้เขาเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้บ้าง อยู่ร่วมกับคนอื่นไม่สร้างความเดือดร้อนให้คนอื่น ดูแลตัวเองได้ตามสมควร ได้แค่ไหนก็แค่นั้นเพราะรู้ว่าอารมณ์ของเขาจะขึ้นลงง่าย เขาได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนและได้มีสังคมบ้างก็พอใจแล้ว”

2) ความประทับใจ ประเด็นความประทับใจของผู้ปกครองต่อกลุ่มคนต่างๆ เป็นดังนี้

2.1) คณะทำงาน การทำงานที่มุ่งมั่นของคณะทำงานที่มีการจัดประชุมเตรียมงานและประสานเตรียมความพร้อมอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดกระบวนการทำงานที่ชัดเจน

2.2) จิตอาสา การทำงานของทีมจิตอาสา ที่สามารถอยู่ร่วมและเกื้อกูลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษได้เป็นอย่างดี แม้บางคนไม่มีประสบการณ์กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษมากนัก หากเห็นในความพยายามมุ่งมั่น มีใจที่เปิดกว้าง และสามารถปรับตัวได้ดีมาก เรียกได้ว่าเป็นการทำงานด้วยใจ

2.3) บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ประทับใจที่ลูกได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ คนพิเศษได้ร่วมทำกิจกรรมอย่างมีความสุข กิจกรรมโดยภาพรวมมีความต่อเนื่องและน่าสนใจทำให้ผู้เข้าร่วมไม่รู้สึกลำบาก โดยเฉพาะในช่วงการเริ่มงานที่มีการทำบายศรีสู่ขวัญคนพิเศษเป็นกิจกรรมที่ดีมากเพราะทำให้คนพิเศษรู้สึกว่าเขาเป็นคนสำคัญอีกทั้งทำให้ลูกๆ ได้ช่วยเหลือเพื่อนๆ เรียนรู้การใช้ชีวิต การแบ่งปัน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

3) การเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับ

3.1) การเห็นศักยภาพและความสามารถของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ได้เรียนรู้ว่าการเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษรับผิดชอบทำสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองนั้น เขาสามารถทำได้ตามศักยภาพ ขอเพียงคนรอบข้างมีความวางใจที่จะให้เขาได้แสดงออก จากการเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ทำให้ได้ข้อคิดว่า ต้องกลับไปมองลูกอย่างเข้าใจเพื่อหาความสามารถ ความถนัดของเขา พัฒนาให้เขามีโอกาสที่จะเรียนรู้มากขึ้น ตลอดจนต้องลดความคาดหวัง ขอเพียงให้เขามีชีวิตที่เป็นสุขและดูแลตนเองได้

3.2) การได้รับความหวังและแรงบันดาลใจ การจัดการประชุมสภาคนพิเศษ เป็นเสมือนการสร้าง的希望และแรงบันดาลใจให้กับผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองได้หันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนและพัฒนาลูก เป็นความหวังใหม่ของสังคมไทย ที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ แสดงให้เห็นว่าสังคมให้โอกาสและดูแลเขาอย่างต่อเนื่อง เมื่อบุคคลที่มีความต้องการพิเศษเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ การพัฒนาพวกเขาเหล่านั้นจำเป็นต้องมีรูปแบบที่แตกต่างไปจากวัยเด็ก เพื่อให้สามารถพัฒนาตามศักยภาพเฉพาะบุคคล ผู้ปกครองได้รับกำลังใจในการส่งเสริมและพัฒนาลูกต่อไป

3.3) การได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครอง การเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ทำให้ผู้ปกครองได้พูดคุย สร้างความรู้จักกัน รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนมุมมองที่ดีซึ่งเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับใช้ในการพัฒนาลูก

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) การสื่อสารรายละเอียดต่างๆล่วงหน้า ควรมีการประสานงานและแจ้งให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองทราบล่วงหน้าเพื่อให้มีระยะเวลาที่มากขึ้นในการวางแผนและการเตรียมการ

4.2) การจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่อง ควรมีการจัดกิจกรรมที่ต่อเนื่อง โดยมีการประชาสัมพันธ์ มีศูนย์ประสานงานให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เช่น เว็บไซต์ มีกิจกรรมการประชุมสภาอย่างต่อเนื่องอาจเป็นปีละครั้งหรือสองครั้ง มีการประชาสัมพันธ์และร่วมจัดทั้งส่วนภูมิภาค ทั้งในประเทศและการร่วมกับต่างประเทศในแถบเอเชีย ทั้งนี้ ควรมีการประสานงานกับต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างโอกาสให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษบางคนสามารถไปร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

4.3) การเปิดโอกาสให้ผู้สนใจกลุ่มอื่นๆ สมัครเป็นจิตอาสา ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง พี่น้อง บุคคลในครอบครัว ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับคนพิเศษ ได้เข้ามาเป็นอาสาสมัครร่วมเรียนรู้ด้วย เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปช่วยเหลือคนพิเศษอย่างต่อเนื่อง

4.4) การสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็ง ควรมีการประสานงานกับสถาบันต่างๆ เพื่อเรียนรู้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการเยี่ยมเยียนศูนย์หรือสถาบันต่างๆ การพบปะสังสรรค์ระหว่างบุคคลที่มีความต้องการพิเศษแต่ละสถาบัน

4.5) การจัดโอกาสให้ผู้ปกครองได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน ควรจัดให้มีช่วงเวลาในการพบปะระหว่างผู้ปกครอง โดยจัดเป็นเวทีสนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปกครองกับผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาบุคคลพิเศษ เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปพัฒนาต่ออย่างต่อเนื่อง

4.6) การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับงานสังคมบำบัด ในการจัดประชุมสภาคนพิเศษ ในครั้งนี้ค่อนข้างคล้ายการจัดค่าย ยังไม่ทำให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสังคมบำบัดมากนัก รวมทั้งผู้ปกครองยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการประชุมสภาคนพิเศษที่ชัดเจน ควรจัดให้มีการอบรมพื้นฐานความรู้ในเรื่องนี้กับผู้ปกครองก่อน

4.7) การจัดเวลาในกิจกรรมท่องเที่ยวในธรรมชาติให้เหมาะสม การเดินทางไปน้ำตกวังตะไคร้ค่อนข้างใช้เวลาเดินทางนาน ทำให้มีเวลาเล่นน้ำและอยู่กับธรรมชาติ เพียง 30 นาที ควรวางแผนเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมมากขึ้น

4.8) การใช้สัญญาณที่ชัดเจนกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ การให้สัญญาณด้วยเสียงอาจทำให้เกิดความสับสนระหว่างการเริ่มต้นหรือการสิ้นสุดกิจกรรม เนื่องจากเป็นสัญญาณเดียวกัน ควรกำหนดระบบสัญญาณให้ชัดเจนเพื่อให้มีความชัดเจน

4.9) การใช้เวลาแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษในการตัดสินใจเลือกกิจกรรม ในการเลือกกิจกรรมเพื่อเข้าร่วมตามความสนใจนั้น พบว่า บางครั้งไม่ได้เกิดจากความต้องการของผู้เข้าร่วมอย่างแท้จริง ควรใช้เวลาในการแสดงความต้องการหรือการเลือกมากขึ้น เพราะคนพิเศษบางคนไม่สามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตนได้เสมอไป อาจต้องมีการแนะนำเพื่อให้สามารถเลือกกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม อันจะนำไปสู่โอกาสในการได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละคน

4.10) การสร้างความเข้าใจกับผู้ดูแลเกี่ยวกับธรรมชาติของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ควรมีการทำความเข้าใจกับผู้ดูแลเกี่ยวกับความแตกต่างของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะในกรณีที่มีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น การปฏิบัติที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาโดยไม่ใช้ความรุนแรง การดูแล ซึ่งอาจนำมาซึ่งปัญหาอื่น

3. ผู้สังเกตการณ์ ตัวแทนจาก สสพ. จำนวน 1 คน แสดงความคิดเห็นต่อประสบการณ์ที่ได้รับ ดังนี้

1) ความรู้สึก คือใจที่มีการจัดงานนี้ขึ้น เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนพิเศษได้พบปะกัน ได้เห็นเพื่อนที่มีความแตกต่างหลากหลาย และได้เรียนรู้ทักษะทางสังคม

2) ความประทับใจ ประทับใจความหลากหลายของกิจกรรมที่ให้คนพิเศษได้มีโอกาสเลือก

3) การเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับ เป็นประโยชน์ต่อคนพิเศษอย่างมาก เป็นการส่งเสริมให้มีสังคมที่กว้างขึ้น ให้คนพิเศษได้เรียนรู้ทักษะการดูแลตนเอง การเข้าร่วมเรียนรู้กับบุคคลอื่น รวมทั้งเพื่อน วิทยากร ผู้ปกครอง หรือผู้ร่วมกิจกรรม

4) ข้อเสนอแนะ อาจจัดให้มีช่วงเวลาสำหรับคนพิเศษได้แสดงความคิดเห็นเพื่อให้เห็นว่าเขามีข้อแตกต่างหรือข้อจำกัดอะไร มีมุมมองของคุณหมอ คุณครู ในการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเปิดพื้นที่ให้คนพิเศษได้สื่อสารข้อมูลและแสดงความเป็นตัวเองมากกว่านี้

4. วิทยากร ตัวแทนวิทยากรจำนวน 3 คน แสดงความคิดเห็นต่อประสบการณ์ที่ได้รับ ดังนี้

1) ความรู้สึก รู้สึกมีความสุขและรู้สึกดีกับการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้ เป็นโอกาสที่ทุกฝ่ายได้เรียนรู้ร่วมกัน นับว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาบุคคลพิเศษอย่างจริงจังต่อไป

“ขอบคุณมากที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในครั้งนี้ มีความสุขมาก มันเป็นการทำงานภาคปฏิบัติที่ดีมาก โจทย์การทำงานมีการวางแผนและคัดกรองมาประมาณหนึ่งแล้วจึงทำให้ทำงานง่ายขึ้น ซึ่งถือว่าก็ไม่ยากหรือ่ายเกินไป และสถานที่ในการจัดงานก็ดีมากเหมาะสมดี ทุกอย่างลงตัว”

2) ความประทับใจ ประทับใจความมุ่งมั่นตั้งใจของทุกคนในการร่วมแรงรวมใจเพื่อคนพิเศษ ตลอดจนรอยยิ้มของทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

3) การเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับ ด้วยขนาดที่พอเหมาะพอดีของกลุ่มในการประชุม สถานคนพิเศษครั้งนี้ ทำให้มองเห็นศักยภาพของแต่ละบุคคลได้ชัดเจน สามารถดูแล จัดการและช่วยเหลือได้ เต็มที่ นอกจากนี้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่ได้เรียนรู้ขณะทำกิจกรรมแล้ว วิทยากรเองก็ได้เรียนรู้อารมณ์ ความคิดของตนเองขณะนำกิจกรรมเช่นกัน ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เข้าร่วม โดยเฉพาะผู้นำกิจกรรมจำเป็นต้องอย่างยั้งที่จะต้องเห็นภาพรวมของกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ และยอมให้สิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นโดยไม่พยายามเข้าไปจัดการทุกเรื่อง

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) การจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่อง กิจกรรมโยคะมุ่งพัฒนาบุคคลคนพิเศษใน 2 ด้าน คือ การเคลื่อนไหว และความสงบนิ่ง เนื่องด้วยบุคคลพิเศษมีปัญหาด้านการเคลื่อนไหว การทรงตัว ซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระบบประสาท การเล่นโยคะสัมพันธ์กับการเคลื่อนไหว การสงบนิ่ง การหายใจที่มีคุณภาพ ซึ่งการหายใจมีความสำคัญกับการเอาอากาศหรือออกซิเจนเข้าสู่ร่างกาย เมื่อบุคคลพิเศษได้ฝึกโยคะจะทำให้สภาวะทางอารมณ์ดี และเรียนรู้ได้มากขึ้น การร่วมกิจกรรมโยคะของบุคคลพิเศษในครั้งนี้ เพียงหวังว่าให้คนพิเศษมีความสุขจากการเข้าร่วมกิจกรรมให้ได้เคลื่อนไหวด้วยท่าทางที่เหมาะสมกับสภาพของบุคคลพิเศษ ตามความสามารถของแต่ละคน มิได้บังคับหรือมุ่งให้ทำตามอย่างถูกต้อง อนึ่ง การจัดกิจกรรมโยคะจะเกิดผลก็ต่อเมื่อมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ควรมีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครู พ่อแม่ หรือ ผู้ปกครอง และบุคคลพิเศษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อจะได้นำไปพัฒนาบุคคลพิเศษอย่างต่อเนื่องในระยะยาว เพราะการพัฒนาคนพิเศษนั้นต้องทำอย่างสม่ำเสมอจึงจะเกิดผล การปฏิบัติเพียงครั้งคราวจะไม่ได้ประโยชน์มากนัก

4.2) การขยายไปสู่ส่วนภูมิภาค ควรมีการพัฒนารูปแบบกิจกรรมอย่างเป็นระบบ จัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ปีละ 2-3 กิจกรรม และขยายผลให้ครอบคลุมในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ เนื่องจากประเทศไทยยังถือว่าให้ความสำคัญด้านการพัฒนาคนพิเศษน้อย

4.3) การทำงานกับครอบครัวและผู้ปกครอง ควรจัดให้มีการร่วมเรียนรู้เพื่อพัฒนาบุคคลพิเศษโดยเน้นพื้นฐานการร่วมมือของครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองยังขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาบุคคลพิเศษอย่างต่อเนื่อง มองว่าคนพิเศษเป็นภาระ ดังนั้น จึงน่าจะมีการจัดการระบบครอบครัว ในการวางแผนส่งเสริมบุคคลพิเศษให้สามารถดูแลตนเองได้ โดยครอบครัวต้องอุทิศเวลาในการที่จะทำความเข้าใจและร่วมพัฒนาบุคคลพิเศษอย่างจริงจัง เพื่อนำไปเป็นพื้นฐานการพัฒนาให้ต่อเนื่อง และเชื่อมโยงกับแหล่งเรียนรู้ เช่น โรงเรียน สถานพัฒนาบุคคลพิเศษจึงจะเกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาบุคคลพิเศษอย่างยั่งยืน

4.4) การจัดระบบข้อความรู้จากโครงการ ควรมีการรวบรวมข้อค้นพบ ปัญหา ความรู้ที่ได้ให้เป็นระบบ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่เอื้อต่อการพัฒนากิจกรรมให้ดีขึ้นในครั้งต่อไปและอาจนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคนพิเศษได้

4.5) การขยายช่องทางการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ควรมีหน้า Web page เพื่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารกัน เกิดความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลมากขึ้น รวมทั้งควรทำให้เกิดความต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มโอกาสและส่งเสริมศักยภาพคนพิเศษ

4.6) การผลักดันเชิงนโยบายของภาครัฐ โครงการนี้น่าจะเป็นแรงผลักดันเชิงนโยบายให้ภาครัฐได้เห็นความสำคัญและสนับสนุนมากขึ้น รวมทั้งมีกลุ่มเครือข่ายในสังคมที่กว้างขวางขึ้น ต้องผลักดันให้เป็นนโยบายของภาครัฐเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนองค์ความรู้ทางวิชาการ ด้านการศึกษาพิเศษนี้ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

5. จิตอาสา จิตอาสา จำนวน 19 คน แสดงความคิดเห็นต่อประสบการณ์ที่ได้รับ ดังนี้

1) ความรู้สึก มีความสุข มีพลังในการทำงานด้วยใจที่เป็นหนึ่งเดียวกัน รับรู้สภาวะของการสื่อสารด้วยใจโดยมีต้องผ่านคำพูด สัมผัสได้ถึงความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความอบอุ่น มิตรภาพ

2) ความประทับใจ มีสิ่งประทับใจหลากหลาย ได้แก่ คนพิเศษ จิตอาสา

2.1) คนพิเศษ ประทับใจความน่ารักของคนพิเศษ การช่วยเหลือกันและกัน ศักยภาพที่เรามองข้าม ความสามารถในการดูแลตนเอง ภาพความสุข รอยยิ้ม เสียงหัวเราะของคนพิเศษ โดยเฉพาะความสามารถทางการแสดงในการร้อง เล่นละคร เต้นรำ รวมทั้งมิตรภาพระหว่างคนพิเศษกับคนพิเศษ คนพิเศษกับจิตอาสาและทีมงาน

ประทับใจคำพูดของคนพิเศษคนหนึ่งกล่าวกับทีมงานว่า “อย่าสิ้นศรัทธาในตนเอง” จึงเห็นว่าทุกสิ่งที่ดีขึ้นมา แม้ว่าในบางช่วงอาจจะมีช่วงที่ยากลำบากแต่ศรัทธาที่มุ่งมั่นของทีมงานทำให้ประจักษ์แก่สายตาของคนพิเศษ สิ่งเหล่านี้คนพิเศษทุกคนเข้าใจและบางคนอาจจะสื่อออกมาได้ตรงหรืออาจจะสื่อทางอ้อมให้เราทุกคนได้เห็น

2.2) จิตอาสา การประสานงานกันระหว่างจิตอาสาที่ทำงานด้วยใจ สื่อสารด้วยใจ ทำให้เกิดความลื่นไหลในการทำงาน มีการส่งต่อร่วมด้วยช่วยกันจัดการกับเหตุการณ์ต่างๆ แม้ว่าต่างคนจะมีความรู้เรื่องการศึกษาพิเศษไม่เท่ากัน รวมทั้งมีประสบการณ์การทำงานร่วมกับคนพิเศษที่แตกต่างหลากหลาย หากสิ่งที่ทำให้งานลื่นไหลได้อย่างไม่มีสะดุด คือ ความมุ่งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่จิตอาสา ร้อยใจเป็นหนึ่งเดียวกัน การเป็นผู้ดูแลอยู่ห่างๆ อย่างห่วงๆ ทำให้เห็นศักยภาพของคนพิเศษที่แท้จริงที่คนพิเศษแสดงออกมา

2.3) ระบบการทำงาน ทีมงานมีการวางแผนการทำงานอย่างดี ออกแบบตารางกิจกรรมที่ไม่รีบเร่งคนพิเศษมากจนเกินไป มีช่วงกิจกรรมที่ผ่อนคลายและใช้ร่างกาย อารมณ์ และความคิดสลับกันอย่างมีจังหวะ มีระบบการทำงานที่ดี เช่น การมอบหมายงาน การเตรียมความพร้อมจิตอาสา

3) การเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับ

3.1) การเห็นข้อจำกัดของตน ได้เห็นข้อจำกัดของตนในขณะที่ทำงานร่วมกับคนพิเศษ ได้เห็นอุปสรรคของการทำงานคือความคิดที่กลัวเหตุการณ์ต่างๆ กลัวว่าจะทำงานกับคนพิเศษไม่ได้เพราะไม่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ

3.2) การเห็นคุณค่าในตนเอง รู้สึกว่าตัวเองมีความหมายกับคนอื่นได้ สามารถเป็นกำลังใจให้คนอื่นได้

3.3) การปฏิบัติที่แตกต่างระหว่างไทยกับต่างประเทศ ได้เห็นวิธีการดูแลคนพิเศษของไทยที่แตกต่างกับต่างประเทศที่ประเทศไทยดูแลคนพิเศษด้วยวิธีโอบอุ้มให้โตในอ้อมกอดของผู้ดูแล แต่ในต่างประเทศดูแลให้คนพิเศษเติบโตและยืนหยัดได้ด้วยตนเอง เช่น การไปน้ำตกที่หลายคนอาจจะคิดว่ายากลำบากและอันตราย ต้องมีคนช่วยจับ ช่วยประคองคนพิเศษ แต่มุมมองของต่างชาติมองว่าการจับอาจจะทำให้เขาใช้ความพยายามของตัวเองน้อยลง ซึ่งช่วยได้แต่ให้เขาได้ลองทำก่อน ดังนั้นบ่อยครั้งที่ความคิดเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้

3.4) การปฏิบัติต่อคนพิเศษที่เหมาะสม ได้เรียนรู้จากคนพิเศษมิใช่คนพิเศษเรียนรู้จากเรา สิ่งที่ดีอาสาพบทำให้การปฏิบัติกับคนพิเศษเปลี่ยนไป ให้โอกาสคนพิเศษมากขึ้น ในการคิด การตัดสินใจ โดยถอยออกมาเป็นผู้ที่ดูแลที่พร้อมหยิบยื่นความช่วยเหลือเมื่อเขาต้องการ ทำให้เห็นพื้นที่สังคมของคนพิเศษที่เป็นรูปธรรมและชัดเจนขึ้น นอกจากนั้น เรียนรู้ว่าการปฏิบัติต่อคนพิเศษที่เป็นผู้ใหญ่ ต้องใช้ชุดความรู้ที่ต่างไปจากเดิม มิใช่การปฏิบัติเหมือนเขาเป็นเด็ก

3.5) ความเท่าเทียมกันในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ได้เรียนรู้ว่าในบางเรื่อง เขาเก่งมากและเป็นคนดีมากกว่าเรา คนทุกคนสามารถพัฒนาได้และเขาไม่แตกต่างจากมนุษย์คนอื่น ๆ ที่มีอารมณ์ความรู้สึก มีความต้องการสังคมและการยอมรับ นอกจากนั้น คุณธรรมของคนพิเศษที่น่าประทับใจ เช่น ความซื่อตรงต่อระเบียบวินัย เช่น กิจกรรมโยคะที่สนามหญ้า ครูโยคะให้ทุกคนเดินเขย่งเท้าและทำท่าบินเหมือนนกไปให้สุดสนาม แม้ว่าคนพิเศษหลายคนจะเคลื่อนไหวช้า แต่ก็พาตนเองไปให้สุดทาง การเป็นสุภาพบุรุษที่รอบคอบปลูกฝังไม่ให้เปลี่ยนเสื้อผ้าต่อหน้าผู้หญิง และความจริงใจที่แสดงความรู้สึกโดยไม่ใส่ความอคติในการทำสิ่งต่างอย่างจริงจัง ทำให้เห็นว่าการช่วยเหลือหรือการพัฒนาคนพิเศษสามารถทำได้ เพียงแต่ผู้ใกล้ชิด ครอบครัวยัง หน่วยงาน การศึกษาพิเศษ สังคม ได้ให้โอกาสคนพิเศษแสดงศักยภาพนั้นหรือไม่ สังคมมีความมุ่งมั่นศรัทธาในการพัฒนาคนพิเศษอย่างจริงจังหรือไม่ คนพิเศษหลายคนได้เห็นความสามารถของตนเองในการแสดง การตัดสินใจทำกิจกรรมด้วยตนเอง

3.6) การทำงานด้านการศึกษาพิเศษต้องประสานความร่วมมือจากหลายฝ่าย ได้เรียนรู้ว่า การทำงานกับผู้ปกครอง ผู้ดูแลพิเศษ และครู นั้นมีความสำคัญ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสามารถสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์และการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษได้

3.7) การเปิดพื้นที่งานด้านจิตอาสา พบว่า การจัดการประชุมสภาคนพิเศษในครั้งนี้มีการเปิดพื้นที่ให้เยาวชนได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม ด้วยการทำงานด้วยใจและใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ สร้างให้เกิดจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของเยาวชน การเสียสละด้วยพลังกายใจเพื่อผู้อื่น

4) ข้อเสนอแนะ

4.1) การรับสมัครจิตอาสา ควรเปิดช่องทางการรับจิตอาสาจากภายนอกเพิ่มเติม เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และควรเพิ่มจิตอาสาที่เป็นผู้ชาย

4.2) การจัดการภารกิจที่ไม่น่าเบื่อเกินไป พบว่า ตารางกิจกรรมแน่นไป ส่งผลกระทบต่อบุคคลพิเศษที่มีอาการออทิสติก บางคนอารมณ์เสีย ควบคุมตนเองไม่ได้

4.3) การจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยอาจจะจัดปีละ 1-2 ครั้ง และควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่จิตอาสาที่ชัดเจนมากขึ้นในเรื่องการปฏิบัติต่อคนพิเศษ

4.4) การเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงานกับคนพิเศษ ควรจัดทำเอกสารความรู้ วิดีโอ เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องแก่ผู้ปกครอง ผู้ดูแล และครู และอาจเพิ่มกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดูแลผู้ใหญ่พิเศษระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง

4.5) การประชาสัมพันธ์ที่กว้างขึ้น ควรมีระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์ที่นานขึ้น และมีการสื่อสารที่กว้างขวางขึ้น เพื่อให้ได้ผู้เข้าร่วมที่หลากหลายครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ อาจขยายเวลาการสมัคร สำหรับฐานกิจกรรม ควรมีผู้อธิบายข้อมูลของกิจกรรมนั้นๆ และให้คนพิเศษได้ตัดสินใจทำกิจกรรมอย่างแท้จริงโดยลดบทบาทของผู้ปกครองและผู้ดูแลที่มักเข้ามามีบทบาทในการควบคุมการตัดสินใจของคนพิเศษ

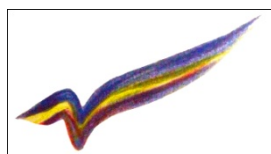
4.6) การสร้างเครือข่ายการศึกษาพิเศษ ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสังคม ตลอดจนผู้ใกล้ชิดในการดูแลผู้ใหญ่พิเศษอย่างยั่งยืน โดยจัดตั้งเครือข่ายและจัดกิจกรรมเป็นระยะ

“บุคคลพิเศษมาเพื่อให้เราเห็นว่า พื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนต้องการ คือ
อากาศ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมดีๆ ความรัก หัวใจ มิตรภาพ”

“งานในครั้งนี้จะสำเร็จไม่ได้หากพลังศรัทธาของทุกคนไม่เข้มแข็ง
 การเปิดใจเรียนรู้สิ่งต่างๆด้วยความตระหนักรู้ในความสามารถของตนเอง
 อีกทั้งปัจจัยเรื่องทุนในการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรม สองสิ่งทำงานร่วมกันทำให้เกิดงานนี้
 ประสพการณ์ต่างๆที่จิตอาสาได้รับระหว่างการเดินทางร่วมกับคนพิเศษ
 มิตรภาพอันอบอุ่น รอยยิ้ม คุณธรรมในตัวคนพิเศษ
 ได้จุดประกายความคิดที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดของตนเอง และยอมรับข้อจำกัดนั้น
 ซึ่งส่งผลต่อการมองภาพการทำงานกับคนพิเศษที่เปลี่ยนไป
 และการปฏิบัติกับคนพิเศษอย่างเท่าเทียมและเข้าใจ”

ภาคผนวก

ใบสมัคร “ก้าวไปด้วยกัน”

การประชุมสมาคมพิเศษ ครั้งที่ 1 ในวันที่ 17-19 กุมภาพันธ์ 2555
ณ วังวีรสิริ จังหวัดนครนายก

ติดรูปถ่าย
ผู้สมัคร

ข้อมูลทั่วไปของผู้สมัคร

ชื่อ-สกุล เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
เลขประจำตัวประชาชน ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐
วัน/เดือน/ปี/เกิด อายุ ปี เดือน ศาสนา
สถานที่สังกัด

- ☐ โรงเรียน.....
☐ สถาบัน / องค์กรที่สังกัด
☐ อื่นๆ

โรคประจำตัว.....

ระดับความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

ความสามารถในการช่วยเหลือตนเองแต่ละด้าน

1) การตื่นนอนและการเข้านอน

.....

2) สุขอนามัย ได้แก่ การอาบน้ำ การแปรงฟัน การแต่งตัว การขับถ่าย การรับประทานอาหาร

.....

5) การเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะกับคนอื่น ๆ

.....

6) การขึ้นลงบันได และการเคลื่อนไหวอื่นๆ

.....

7) การสื่อสาร

.....

8) ปฏิกริยากับสิ่งแวดล้อมใหม่ คน และเสียง

.....

9) การแพ้ต่างๆ ได้แก่ อาหาร ฝุ่น ยา

.....

10) สิ่งที่ต้องระวังเป็นพิเศษ / ยาประจำตัว (ระบุรายละเอียดให้ชัดเจน)

.....

กิจกรรมยามว่าง / ความสามารถพิเศษ

.....

ข้อมูลของผู้ปกครอง

ชื่อ-สกุล/บิดา.....อายุ..... ปี อาชีพ.....
 ชื่อ-สกุล/มารดา.....อายุ..... ปี อาชีพ.....
 ชื่อ-สกุล/ผู้ปกครอง.....อายุ.....ปี เกี่ยวข้องเป็น.....
 ที่อยู่ผู้ปกครองที่ติดต่อได้บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....E-mail address.....

กรณีฉุกเฉินติดต่อ

ชื่อ-สกุล.....ความสัมพันธ์กับเด็ก.....โทรศัพท์.....

ค่าลงทะเบียน

- ☐ ยินดีชำระค่าลงทะเบียน 3,000 บาท
- ☐ ไม่สามารถชำระค่าลงทะเบียนได้เต็มจำนวน แต่ยินดีบริจาคเงินจำนวน.....บาท

ลงชื่อผู้เขียนใบสมัคร

(.....)

ส่งใบสมัครหรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

อาจารย์บัณฑิตา ลิขสิทธิ์ และอาจารย์เพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ

โทรศัพท์ 02 6495000 ต่อ 5631, 5639

คุณสิริมิตร ทวีปริงษ์กุล โทรศัพท์ 089 1260014

อีเมล: bunthita09@hotmail.com

โอนเงินค่าสมัครผ่านบัญชี:

นางสิริมิตร ทวีปริงษ์กุล

บัญชีออมทรัพย์ ธ.ไทยพาณิชย์ สาขานักซ้อนนุช เลขที่บัญชี 401339749-0

กรุณาส่งหลักฐานการชำระเงินประกอบการโอนเงินมายัง

แฟกซ์ 02-6495000 ต่อ 5631, 5639

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การอบรมเชิงปฏิบัติการ “ศาสตร์และศิลป์แห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ใหญ่วิเศษ”

เปิดประตูสู่งานสังคมบำบัด	การอบรมเชิงปฏิบัติการ "ศาสตร์และศิลป์แห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ใหญ่วิเศษ" วันอาทิตย์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ แม้ว่าภาครัฐและเอกชนได้พยายามช่วยเหลือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการบำบัดช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องแก่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการพิเศษ แต่เมื่อบุคคลกลุ่มนี้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ "พื้นที่" ที่พวกเขาจะดำรงอยู่อย่างมีความหมายในสังคมและได้พัฒนาศักยภาพต่อไปกลับน้อยลง หรือต้องใช้พื้นที่เดียวกับกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งมิได้ช่วยพัฒนาจิตใจ และการตระหนักรู้ตัวตนในฐานะผู้ใหญ่ทำได้นัก ขอเชิญผู้สนใจ งานด้านการศึกษาบําบัดและสังคมบําบัด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มิสมารถในครอบครัวยังเป็นบุคคลพิเศษ ผู้ที่ทำงานด้านการศึกษาพิเศษ การแพทย์ พยาบาล และการบําบัด การสังคมสงเคราะห์ และผู้มีจิตอาสาทั่วไป มาร่วมพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับ "ผู้ใหญ่วิเศษ" และ "งานสังคมบําบัด" อันจะเป็นสะพานเชื่อมเราให้ก้าวไปกับบุคคลเหล่านี้ด้วยความเข้าใจในความต้องการของเขาในฐานะผู้ใหญ่ และตระหนักถึงคุณค่าแห่งการดำรงอยู่ของพวกเขาในฐานะ "ปัจเจก" ที่ไม่ต่างจากพวกเราแต่ละคน ตลอดจนสนับสนุนให้พวกเขาได้โอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจนสิ้นอายุขัย ค่าลงทะเบียนคนละ ๑,๐๐๐ บาท (ลงทะเบียนภายในวันที่ ๓๑ ม.ค.๕๕ จ่ายค่าลงทะเบียน ๕๐๐ บาท) ดาวน์โหลดใบสมัครได้ที่ http://rise.swu.ac.th สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ คุณสิริมิตร ทวีรังษิณกุล โทร. 089 1260014 email: curativethailand@gmail.com	วิทยากร																						
		Thomas Kraus อดีตผู้อำนวยการศูนย์บ่มเพาะผู้ใหญ่วิเศษแวนคูเวอร์วิทยา เมืองบอร์ลิ่ง ประเทศเยอรมนี และเป็นผู้อำนวยการศูนย์สถานศึกษาในประเทศต่างๆ อาทิ เยอรมนี รัสเซีย บราซิล จอร์เจีย โรมาเนีย อัญชญา สุนทรพิทักษ์ จบการศึกษาระดับปริญญาโทและเอกด้าน มหาวชิราวุธธรรมศาสตร์ เคยทำงานด้านการศึกษาบําบัดสำหรับผู้พิการและสอนเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อยู่ ปัจจุบันเป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษา ๕ และครูจิตอาสา มูลนิธิสืบนาคะเพื่อเด็กพิเศษ																						
		กำหนดการอบรม																						
		วันอาทิตย์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ ห้องประชุมพระยาธรรมาธิราช โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก สุขุมวิท ๕๐ <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 15%; vertical-align: top;">๐๙:๐๐ น.</td> <td>กิจกรรมรวมกลุ่ม</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๐๙:๒๐ น.</td> <td>การบรรยาย โดย Thomas Kraus</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๐:๓๐ น.</td> <td>อาหารว่าง</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๐:๕๐ น.</td> <td>การบรรยาย โดย Thomas Kraus</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๒:๓๐ น.</td> <td>อาหารกลางวัน</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๔:๐๐ น.</td> <td>กิจกรรมศิลปะบำบัด "สี กับ น้ำ"</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๔:๔๕ น.</td> <td>โดย อัญชญา สุนทรพิทักษ์</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๕:๐๐ น.</td> <td>อาหารว่าง</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๕:๑๐ น.</td> <td>เวทีสนทนา "Worldwide Congress for People with Special Needs"</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๖:๓๐ น.</td> <td>อภิปรายกลุ่มย่อย "สังคมบําบัดในสังคมไทย"</td> </tr> <tr> <td style="vertical-align: top;">๑๖:๕๐ น.</td> <td>ร้องเพลงร่วมกัน จบการอบรมเชิงปฏิบัติการ</td> </tr> </table>	๐๙:๐๐ น.	กิจกรรมรวมกลุ่ม	๐๙:๒๐ น.	การบรรยาย โดย Thomas Kraus	๑๐:๓๐ น.	อาหารว่าง	๑๐:๕๐ น.	การบรรยาย โดย Thomas Kraus	๑๒:๓๐ น.	อาหารกลางวัน	๑๔:๐๐ น.	กิจกรรมศิลปะบำบัด "สี กับ น้ำ"	๑๔:๔๕ น.	โดย อัญชญา สุนทรพิทักษ์	๑๕:๐๐ น.	อาหารว่าง	๑๕:๑๐ น.	เวทีสนทนา "Worldwide Congress for People with Special Needs"	๑๖:๓๐ น.	อภิปรายกลุ่มย่อย "สังคมบําบัดในสังคมไทย"	๑๖:๕๐ น.	ร้องเพลงร่วมกัน จบการอบรมเชิงปฏิบัติการ
๐๙:๐๐ น.	กิจกรรมรวมกลุ่ม																							
๐๙:๒๐ น.	การบรรยาย โดย Thomas Kraus																							
๑๐:๓๐ น.	อาหารว่าง																							
๑๐:๕๐ น.	การบรรยาย โดย Thomas Kraus																							
๑๒:๓๐ น.	อาหารกลางวัน																							
๑๔:๐๐ น.	กิจกรรมศิลปะบำบัด "สี กับ น้ำ"																							
๑๔:๔๕ น.	โดย อัญชญา สุนทรพิทักษ์																							
๑๕:๐๐ น.	อาหารว่าง																							
๑๕:๑๐ น.	เวทีสนทนา "Worldwide Congress for People with Special Needs"																							
๑๖:๓๐ น.	อภิปรายกลุ่มย่อย "สังคมบําบัดในสังคมไทย"																							
๑๖:๕๐ น.	ร้องเพลงร่วมกัน จบการอบรมเชิงปฏิบัติการ																							

จัดโดย กลุ่มการศึกษาบําบัดและสังคมบําบัดแวนคูเวอร์วิทยา ร่วมกับเครือข่ายการศึกษาพิเศษ

ประเด็นเก็บตกจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ
“ศาสตร์และศิลป์แห่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ใหญ่พิเศษ”

วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2555

วิทยากร: Thomas Klaus

บันทึกประเด็น: สิริมิตร ทวีปรัญญกุล

“บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ เป็นคนที่ไม่มีความจำเป็น เป็นปัญหาของสังคม จริงหรือ?”

“ใครเป็นผู้ตัดสินความมีคุณค่าของคน?”

ในสังคมปัจจุบันที่สื่อและสิ่งแวดล้อมต่างๆ สร้างความเข้าใจและทัศนคติของสังคมด้วยภาพลักษณ์ รูปร่างที่สมบูรณ์ งดงาม เป็นรูปแบบที่ถูกตกแต่ง เป็นภาพลวงที่ถูกสร้างและเร้าว่า คนต้องงดงาม สมบูรณ์จึงจะได้รับการยอมรับ หากในความเป็นจริงแล้ว ปัญหาต่างๆ ความไม่สมบูรณ์ ความทุกข์ ทำให้ชีวิตมีคุณค่า มีความหมายขึ้น เป็นผลกระทบที่ทำให้มนุษย์ได้เรียนรู้และทำให้ชีวิตมีคุณภาพมากขึ้น ไม่อยู่ในความหลง สมองปลอม

ในความเป็นมนุษย์ มิได้มีเพียงด้านรูปร่าง แต่หากมีความเป็นตัวตน มีปัจเจกภาวะ ซึ่งมีความสมบูรณ์ บริสุทธิ์ ไม่บกพร่อง เป็นจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ จิตวิญญาณนี้เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ตัวตนของคนแตกต่างกันจึงมีประสบการณ์ที่แตกต่าง สำหรับปัจเจกภาวะของคนพิเศษ เขาเลือกที่จะเกิดมามีความพิเศษ ดังนั้น จึงไม่สามารถเปรียบเทียบหรือตัดสินได้ว่าอะไรดี หรือไม่ดีกว่ากัน การที่คนพิเศษเลือกมาเกิดในโลกใบนี้ จึงเสมือนมีหน้าที่บางอย่าง เลือกที่จะเกิดมาแบบพิเศษเพื่อทำหน้าที่ของเขาในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ภาระหน้าที่ของเรา คือ ช่วยเหลือเขา (บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ) ได้ค้นพบ และพัฒนาตัวตนของเขา

งานสังคมบำบัดต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของทุกคนที่อยู่ร่วมกัน สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดี มีความเท่าเทียมกัน และมีการพัฒนาให้อยู่ได้ด้วยตัวเอง ชุมชนบำบัดที่เบอร์ลิน เป็นชุมชนที่สร้างขึ้นสำหรับการใช้ชีวิตตลอดชีวิต โดยมีการอยู่ร่วมกัน ใช้ชีวิตอิสระ ไม่มีพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ในบรรยากาศ วิถีชีวิต ที่เหมาะสมกับการบำบัดเยียวยา (curative) มีการทำงานที่มีความหมาย มีคุณค่าต่อชีวิต ในแต่ละบ้าน มีบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 8 คน อายุ 18-60 ปี โดยไม่แยกประเภทความต้องการพิเศษ ทุกคนอยู่อย่างช่วยเหลือ ดูแลกันและกัน คนที่มีความพิเศษน้อย ช่วยเหลือคนที่มีความพิเศษมาก มีนักสังคมบำบัด และ co worker ร่วมอาศัยด้วย มีโรงงานซึ่งเป็นที่ทำงานที่เหมาะสมกับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ โดยอาจต้องเดินทางออกจากบ้านไปทำงานและกลับเป็นประจำ

ในการเข้ามาอยู่ในชุมชนนี้ ต้องผ่านการพิจารณาร่วมกันของทั้งตัวบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครอง นักสังคมบำบัด และผู้ร่วมงานในศูนย์ ทั้งนี้ ผู้ปกครองต้องเข้าใจยอมรับ และร่วมมือกัน ตัวอย่าง แม่ลูกคู่หนึ่ง แม่อายุ 80 ปี ลูกอายุ 56 ปี แม่ดูแลและนอนเตียงเดียวกับลูกมาตลอด เมื่อลูกมาอยู่ในศูนย์ ต้องใช้เวลาในการปรับตัว เพราะชีวิตไม่เคยมีความสัมพันธ์กับใคร นอกจากแม่ มีทั้งอาการก้าวร้าวและไม่ยอมทำอะไร ในที่สุดสามารถอยู่ได้โดยช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้น รู้จักหน้าที่ของตัวเอง แต่เมื่อแม่มาเยี่ยม ด้วยความห่วงใย ก็มองว่าลูกผอมลง ไม่มีความสุข แอบซุกซ่อนช็อกโกแลตไว้ให้ในผ้าเช็ดตัว การมาเยี่ยมของแม่หรือการกลับไปอยู่ที่บ้าน และครั้งทำให้เขากลับไปเป็นคนที่ทำอะไรไม่ได้เหมือนเดิม กินอาหารมากเกินไป และมีปัญหาอื่นๆ ตามมา ทั้งสองแห่งมีวิถีชีวิต และจังหวะที่แตกต่างกันมาก ยิ่งสับสน ในที่สุดต้องกลับบ้านทุกสัปดาห์ ดังนั้น จึงต้องมีการทำงานร่วมกันทุกฝ่าย นักสังคมบำบัด เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง ภาครัฐ ต้องสนับสนุนสวัสดิการสังคมต่างๆ งานสำคัญของการทำสังคมบำบัด คือ การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีและเหมาะสมของทุกๆ ส่วน

ในเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้ผลสำรวจความต้องการของผู้เข้าร่วม ในด้านความปรารถนาและเป้าหมายของชีวิต ดังนี้

1. ต้องการการยอมรับอย่างที่เขาเป็น ไว้วางใจและเคารพในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ไม่ปฏิบัติต่อเขาเหมือนเป็นเด็ก
2. อยากมีอิสระ ที่จะเลือกจะทำอยู่อย่างไร กับใคร
3. ต้องการอยู่อย่างอิสระ พึ่งพาตัวเองมากที่สุด โดยมีการแนะนำ ช่วยเหลือจากสังคม และชุมชนเท่าที่จำเป็น
4. ต้องการอยู่ในสังคม คนสนใจ เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม
5. ได้รับการต้อนรับ ดังปัจเจกคนหนึ่ง ไม่ใช่มองแต่ข้อบกพร่อง

สรุปความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษำบำบัดและสังคมบำบัดตามแนวมุขยปรัชญา

การศึกษำบำบัด (Curative education)

การศึกษำบำบัดเป็นการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งแก้ไขพัฒนาการของเด็กพิเศษที่ยังอยู่ในระบบโรงเรียน เกิดขึ้นมานานกว่า 50 ปี และแพร่กระจายแนวคิดนี้ไปกว่า 50 ประเทศทั่วโลก เป็นแนวคิดที่พัฒนาขึ้นจากฐานของการมองมนุษย์ตามแนวมุขยปรัชญา (Anthroposophy) ก่อตั้งโดยรูดอร์ฟ สไตเนอร์ เน้นการทำงานประสานความร่วมมือระหว่างผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ครู แพทย์ นักบำบัด รวมถึงศิลปิน เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามแนวมุขยปรัชญา คือ การให้โอกาสแก่บุคคลในการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ให้อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี มีความภาคภูมิใจในตนเอง สร้างให้เกิดการประสานกันระหว่างชุมชนและสังคม โดยให้บุคคลที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสแบ่งปันบางสิ่งที่ตนมีให้แก่สังคมเช่นกัน

พื้นฐาน 3 ประการ ในการจัดการศึกษำบำบัดให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ 2) การสังเกต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการมองเห็นความผิดปกติ และ 3) ความเข้าใจ อันนำไปสู่การบำบัดที่เหมาะสม ครูการศึกษำบำบัดจำเป็นต้องมีความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ พัฒนาการเด็ก ลักษณะเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และสิ่งแวดล้อมที่ช่วยบำบัดเด็ก

หลัก 3 ประการ ในการทำงานด้านการศึกษำบำบัด ได้แก่ การดูแลที่บ้าน การให้การศึกษาที่โรงเรียน และการบำบัดเฉพาะทาง กล่าวได้ว่า การศึกษาแนวนี้เป็นการศึกษาที่มีชีวิต ไม่สามารถแยกการปฏิบัติออกจากการดำรงชีวิตประจำวันหรือการเรียนรู้ในโรงเรียนได้ การศึกษำบำบัดเป็นการเรียนรู้จากความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษกับบุคคลอื่น ได้แก่ ครูประจำชั้น เพื่อนร่วมชั้น ผู้ปกครอง ตลอดจนญาติพี่น้อง เน้นการทำงานกับทัศนคติเชิงบวกเพื่อสร้างพื้นฐานชีวิตที่ดีอย่างเป็นธรรมชาติ

สังคมบำบัด (Social therapy)

สังคมบำบัดเป็นแนวคิดในการทำงานกับผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษตามแนวมุขยปรัชญา แนวคิดนี้เกิดขึ้นในปี 1970 ต้นแบบในการปฏิบัติเกิดขึ้นในแคปฮิลล์ ชุมชนที่ดูแลบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ หัวใจของแนวคิด คือ การนำสภาพแวดล้อมทางสังคมมาเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาผู้ใหญ่ที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการ ให้มีชีวิตอยู่อย่างอิสระและมีความสุข เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดี ที่เกิดจากการอยู่ร่วมกันของผู้คนในชุมชน มีการสร้างเงื่อนไขเกี่ยวกับจิตวิญญาณทางสังคม และทางกายภาพที่จำเป็น โดยใช้วิทยาศาสตร์และศิลปะ

เป้าหมายของสังคมบำบัด คือ การดูแลและส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม จัดให้บุคคลที่มีปัญหาภาวะทางอารมณ์ได้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในโลกแห่งความเป็นจริงโดยมีบุคคลรอบข้างให้ความช่วยเหลือ

ในชุมชนที่ใช้สังคมบำบัด มีการออกแบบโปรแกรมการใช้ชีวิตของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษครอบคลุมเรื่องต่างๆ ได้แก่ การดูแลส่วนบุคคลและการสนับสนุนเป็นรายบุคคล การทำงานแบบร่วมมือและการจ้างงาน การให้การศึกษาผู้ใหญ่ การฟื้นฟูสมรรถภาพ การสนับสนุนในการรักษา ผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษได้ใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระภายใต้สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เอื้ออาทร มีพื้นที่ด้านการงาน ชีวิตส่วนตัว และชีวิตทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 ที่ถูกจัดขึ้นในประเทศไทยเป็นครั้งแรกนี้ เป็นการทำงานบนฐานการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมนุษยปรัชญา การออกแบบโครงการให้ความสำคัญกับการทำงานทุกมิติของความเป็นมนุษย์ ได้แก่ กาย จิต และจิตวิญญาณ รูปแบบการจัดโครงการ รวมไปถึงกิจกรรมต่างๆ เพื่อร่วมกันช่วยเหลือผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษ ใช้แนวคิดสังคมบำบัดผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพในการเสริมสร้างการรู้ตัวแก่ผู้ใหญ่ที่มีความต้องการพิเศษ

ที่มา : <http://www.anthromedia.com/articles/curative-education-social-therapy>

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
“การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1”

ขอเชิญบุคคลที่มีความต้องการพิเศษที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ร่วมงาน “Together we go”
The first Congress for People with special needs in Thailand

ก้าวไปด้วยกัน
การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1
17 - 19 กุมภาพันธ์ 2555
วังริ้สอร์ท แดรนาชก

ก้าวสู่โลกทัศน์ใหม่ในงานสังคมบำบัดกับวิทยากรชาวเยอรมัน Thomas Kraus
ก้าวสู่โลกทัศน์ใหม่ในโลกศิลปะกับวิทยากรชาวไทยและต่างประเทศ
ก้าวสู่โลกทัศน์ใหม่ในธรรมชาติกับเพื่อนใหม่หลากหลายวัยแต่ใจเดียวกัน

เปิดรับสมัครตั้งแต่ 6 - 30 ธันวาคม 2554
สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
คุณสิริมิตร ทวีปรังษีกุล โทร. 089 1260014
อาจารย์บัณฑิตา ลิขสิทธิ์ อาจารย์แพทย์พัชร์ ยอดโสภณ
โทร. 02 6495000 ต่อ 5631, 5639
email: curativethailand@gmail.com
ดาวน์โหลดใบสมัครได้ที่ <http://rise.swu.ac.th>
จัดโดย กลุ่มการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมุขยปรัชญา
และเครือข่ายการศึกษาพิเศษ

นับเสียง นับความหมาย ที่อยากให้ทุกคนได้ยิน

แผ่นพับประชาสัมพันธ์ “การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1”

เปิดรับสมัครวันที่
๖ - ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕
ค่าลงทะเบียนคนละ 3,000 บาท

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
คุณสิริมิตร ทวีปริงษ์กุล โทร.089 1260014
อาจารย์บัณฑิตา ลียสิทธิ์
อาจารย์พิญพัทธ์ ยอดโสภณ
แฟกซ์/โทร. 02 6495000 ต่อ 5631, 5639
email: curativethailand@gmail.com
ดาวน์โหลดใบสมัครได้ที่
<http://rise.swu.ac.th>
*สำหรับผู้ที่ประสงค์เข้าร่วมการประชุม
แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์กรุณาติดต่อคุณสิริมิตร

วิทยากรต่างประเทศ
Thomas Kraus

อดีตผู้อำนวยการชุมชนบำบัดสำหรับผู้พิการพิเศษแวมบอยปรีชาญา เมืองบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ในปี ค.ศ. 1996 ได้ริเริ่มกับกลุ่มเพื่อนเตรียมงานการประชุมสภาคนพิเศษในภาคพื้นยุโรป และจัดการประชุมสภาคนพิเศษขึ้น ในประเทศต่างๆ ดังนี้

- ปี 1998 การประชุมสภาคนพิเศษแห่งยุโรปครั้งที่ ๑ ณ กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี
- ปี 2009-ปัจจุบัน การประชุมสภาคนพิเศษ ณ ประเทศบราซิล, รัสเซีย, บราซิล, คอสตาริกา, จอร์เจีย, โรมาเนีย
- ปี 2012 จะมีประชุมสภาคนพิเศษครั้งที่ ๓ ณ ประเทศบราซิล และครั้งที่ ๒ ณ ประเทศรัสเซีย

Thomas Kraus ริเริ่มงานประชุมสภาคนพิเศษด้วยจิตอาสา มีได้มุ่งหวังว่าผู้พิการจะได้ออกมาเจอโลกภายนอกเพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ เราหวังว่าจะได้มีโอกาสร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันเพื่อร่วมเดินทางในฝันของทุกคนที่จะถึงนี้

การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ ๑
The first Congress for People with special needs in Thailand

“ก้าวไปด้วยกัน”
“Together we go”
17-19 February 2012

๑๗ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
วังริสอร์ท จ.นครนายก

**ฉันไม่เดิน ฉันไม่ถามหา
ก็อยากให้ออกมาเดิน**

จัดโดย
กลุ่มการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแวมบอยปรีชาญา
ร่วมกับเครือข่ายการศึกษาพิเศษ

เครือข่ายการศึกษาพิเศษ

- สถาบันวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มูลนิธิธรรมาภรณ์เพื่อเด็กพิเศษ
- สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ (สสพ.)
- สมาคมสตรีภาคพื้นแปซิฟิกและเอเชียอาคเนย์แห่งประเทศไทย
- ในพระบรมราชูปถัมภ์
- บริษัทมัลติเอจเคเอ็น

เผื่อใคร

อนาคตแปลว่าอะไร?

นี่คือความจริงของชีวิตบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ นี่คือการถามคำถามที่ชวนให้ใคร่ครวญว่าสังคมมีพื้นที่ที่เข้าใจพวกเขาอยู่บ้างไหม? พื้นที่นั้นอยู่ที่ไหน? เป็นไปได้ไหมว่า เราจะช่วยกันสร้างพื้นที่เล็กๆ ที่เรียกว่า “การประชุมสภาคนพิเศษ” ขึ้น เพื่อเป็นจุดเริ่มต้น เป็นประตูเปิดพวกเขาไปสู่การทำความรู้จักผู้พิการพิเศษ เป็นพื้นที่ที่พวกเขาจะได้พบปะกันเพื่อเปิดโลกทัศน์ชีวิตที่กว้างขวางไปกว่ากลุ่มครอบครัวเครือข่าย เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้พวกเขาเป็นในสิ่งที่เขาเป็น โดยปราศจากการตัดสินและความคาดหวังเชิงบรรทัดฐานระยะสั้น เป็นจุดเริ่มต้นของการก้าวไปด้วยกันเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าของพวกเขา

คุณสมบัติผู้สมัคร

- ๑. บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ** ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีข้อบกพร่องของตนเองได้และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้
 - สามารถช่วยเหลือตนเองในเรื่องพื้นฐานการดำเนินชีวิต เช่น การรับประทานอาหาร แต่งตัว การรับประทานอาหาร
 - สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยภาษาพูดและภาษาท่าทาง
 - มีความสนใจการพบปะผู้คนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
 - ไม่มีโรคประจำตัวร้ายแรง หรือภาวะอารมณ์รุนแรง
- ๒. บุคคลในสหวิชาชีพ** ที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการ หรือผู้ที่มีความสนใจงาน **จิตอาสา** เพื่อบุคคลกลุ่มนี้

กำหนดการประชุม

ศุกร์ ๑๗ ก.พ. ๕๕

๑๕:๐๐ น.	เดินทางถึงวังริสอร์ทโดยรถบัส / ลงทะเบียน
๑๖:๐๐ น.	เปิดการประชุม
๑๗:๐๐ น.	อาหารเย็น
๑๘:๐๐ น.	พิธีบายศรีสู่ขวัญ
๒๐:๐๐ น.	เข้านอน

เสาร์ ๑๘ ก.พ. ๕๕

๐๙:๐๐ น.	ร้องเพลงร่วมกัน
๑๑:๓๐ น.	บรรยายประกอบวิดีโอทัศน์ “ก้าวไปด้วยกัน จากวันนั้น ถึงวันนี้” โดย Thomas Kraus
๑๓:๓๐ น.	อาหารว่าง
๑๕:๐๐ น.	A Step into Art “ก้าวสู่โลกศิลปะ” (กลุ่มย่อย)
๑๖:๐๐ น.	อาหารกลางวัน
๑๘:๐๐ น.	A Step into my Soul “วาดหวังลงบนผืนผ้าใบ แล้วโยนโย้วไปด้วยกัน”
๑๙:๐๐ น.	อาหารว่าง
๑๙:๓๐ น.	A Step into Nature “ท่องเที่ยวในธรรมชาติ”
๒๑:๐๐ น.	อาหารเย็น
๒๑:๓๐ น.	ร้องรำทำเพลง

อาทิตย์ ๑๙ ก.พ. ๕๕

๐๙:๐๐ น.	ร้องเพลงร่วมกัน
๑๑:๓๐ น.	บรรยายและแลกเปลี่ยน “ก้าวผ่านการเรียนรู้ตลอดชีวิต” โดย ตัวแทนเยาวชนและเครือข่าย
๑๓:๓๐ น.	อาหารว่าง
๑๕:๐๐ น.	A Step into Action “สรุปการประชุมและร้องเพลงร่วมกัน”
๑๖:๐๐ น.	ปิดงาน เดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยสวัสดิภาพ

ข่าวสารประชุมแกนนำ

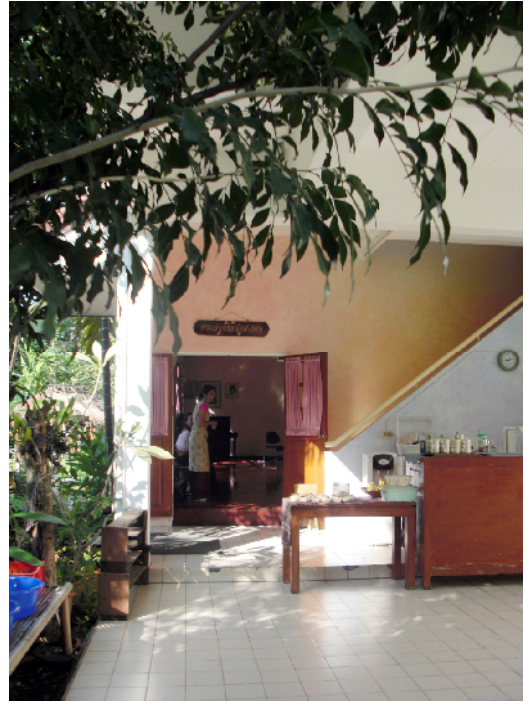
การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ ๑

การประชุมกลุ่มแกนนำ “ก้าวไปด้วยกัน”

เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๔
กลุ่มการศึกษาบำบัดและสังคมบำบัดแนวมนุษย-
ปรัชญา และเครือข่ายการศึกษาพิเศษ จัดการ
ประชุมกลุ่มแกนนำการประชุมสภาคนพิเศษขึ้น
เพื่อเป็นสร้างความเข้าใจร่วมกันถึงวัตถุประสงค์
ของการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ ๑ ซึ่งจะจัด
ขึ้นระหว่างวันที่ ๑๗-๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
ณ วังรี รีสอร์ท จังหวัดนครนายก

ในวันนั้นมีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณ
๓๐ คน จากหลากหลายองค์กรและสถาบัน อาทิ
โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลรามธิบดี
โรงพยาบาลยุวประสาท มูลนิธิสถาบันแสงสว่าง
มูลนิธิต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ ศูนย์ออทิสติก ศูนย์
ฝึกอาชีพปัญญาคาร โรงเรียนรุ่งอรุณ โรงเรียน
ทอรัท รวมทั้งผู้ปกครอง และจิตอาสาจาก
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วม
แลกเปลี่ยนและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
จัดการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ ๑

บรรยากาศเป็นไปอย่างอบอุ่น เปิดรับ
และประทับใจ ด้วยผู้เข้าร่วมแต่ละท่านเป็น
ผู้ที่มีใจให้กับการทำงานเชิงจิตอาสา การเสียสละ
เพื่อผู้อื่น การมาพบกันแม้เป็นช่วงเวลาสั้นๆ หาก
สร้างให้เกิดการตระหนักรู้เกิดขึ้น

ห้องประชุมพระยาจรัสฯ โรงเรียนอนุบาลบ้านรัก
สถานที่จัดการประชุมกลุ่มแกนนำ “ก้าวไปด้วยกัน”

เริ่มต้นการประชุมด้วยการกล่าวทักทาย
โดย ผศ.ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ รองคณบดี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จากนั้น ผู้ประสานงานการประชุมสภาคนพิเศษ
คุณอัญชนา สุนทรพิทักษ์ นำผู้เข้าร่วมทุกท่านได้
ทักทายกันและกันผ่านบทเพลงและการเคลื่อนไหว
ต่อด้วยการเกริ่นนำเข้าสู่วัตถุประสงค์ของการ
จัดการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ ๑

ผศ.ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์
ประธานการประชุมกลุ่มก้าวหน้า

เป้าหมายสำคัญของการจัดประชุมสภาคนพิเศษ คือ
การสร้างพื้นที่ของการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างบุคคล
ที่มีความต้องการพิเศษ การขยายพื้นที่ทางสังคม
ของบุคคลเหล่านี้ให้กว้างขวางขึ้นนอกเหนือจากครอบครัว
และเครือญาติ รวมทั้งเป็นพื้นที่ที่เราจะได้เรียนรู้ที่จะรู้จัก
บุคคลที่มีความต้องการพิเศษมากขึ้น ภายใต้บรรยากาศ
ของการเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียม
เป็นการพบปะกันในฐานะผู้ใหญ่กับผู้ใหญ่

สถานที่จัดการประชุม คือ วังรี รีสอร์ท
จังหวัดนครนายก เดินทางโดยรถ巴士ขนาดใหญ่
กิจกรรมในการประชุมประกอบด้วย การฟัง
บรรยาย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การทำกิจกรรม
ศิลปะต่างๆ และการเดินชมธรรมชาติ

จำนวนผู้เข้าร่วมการประชุม ได้แก่

- ๑) บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ อายุ ๑๘ ปี
ขึ้นไป สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ สื่อสาร
ความต้องการได้ และไม่มีภาวะอารมณ์
รุนแรงหรือปัญหาสุขภาพร้ายแรง
จำนวน ๖๐ คน
- ๒) ผู้ติดตามหรือผู้ดูแลบุคคลที่มีความ
ต้องการพิเศษ จำนวน ๒๐ คน
- ๓) จิตอาสา จำนวน ๒๐ คน

ผู้สนใจเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ ๑

สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

คุณสิริมิตร ทวีปรั้งษิณกุล

โทร. ๐๘๙ ๑๒๖๐๐๑๔

อาจารย์บัณฑิตา / อาจารย์เพ็ญพักตร์

โทร. ๐๒ ๖๔๙๕๐๐๐ ต่อ ๕๖๓๑, ๕๖๓๙

ผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มแกนนำ แนะนำตัวเอง

ชมวีดิทัศน์การประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ ๕
ณ ประเทศเวียดนาม

การประชุมกลุ่มแกนนำ “ก้าวไปด้วยกัน”

กำหนดการต่างๆ สำหรับการประชุมสภาคนพิการ ครั้งที่ ๑

- เปิดรับสมัคร ๖-๓๐ ธ.ค. ๕๕
- สัมภาษณ์กลุ่ม ๖-๘ ม.ค. ๕๕
- อบรมจิตอาสา อา. ๑๕ ม.ค. ๕๕ (๘.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.)
- ปฐมนิเทศ อา. ๒๘ ม.ค. ๕๕ (๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.)
- การประชุมสภา ๑๗-๑๙ ก.พ. ๕๕

กิจกรรมพิเศษ

วันอาทิตย์ที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

“เปิดประตูสู่สังคมบำบัด”

วิทยากร Thomas Kraus

อดีตผู้อำนวยการชุมชนบำบัดสำหรับผู้ใหญ่พิเศษ

แนวมุขยปรัชญา ประเทศเยอรมนี

ผู้ริเริ่มงานประชุมสภาคนพิการในประเทศต่างๆ

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

สุนทรียสนทนาผ่านสีน้ำ

สรุปการประชุมกลุ่มแกนนำ โดย

คุณอัญญา สุนทรพิทักษ์

แบบประเมินการประชุมสภาคนพิเศษ ครั้งที่ 1 “ก้าวไปด้วยกัน”

17-19 กุมภาพันธ์ 2555 ณ วังรี รีสอร์ท จ. นครนายก

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ขอให้ผู้ตอบแบบประเมินตอบให้ครบทั้ง 2 ตอน เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจในการเข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ภาพรวมของการประชุม			
1. รูปแบบการประชุม			
2. วิทยากร			
3. ประสพการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการประชุม			
4. โสตทัศนูปกรณ์			
5. สถานที่จัดการประชุม			
6. อาหารและเครื่องดื่ม			
7. ระยะเวลาในการจัดการประชุม			
8. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการประชุม			
กิจกรรมต่างๆ ในการประชุม			
9. พิธีเปิด			
10. โยคะยามเย็นและยามเช้า			
11. บายศรีสู่ขวัญ			
12. การฟังบรรยายประกอบวีดิทัศน์ “ก้าวไปด้วยกัน...จากวันนั้นถึงวันนี้”			
13. “ก้าวสู่โลกศิลปะ”			
14. “ก้าวสู่โลกธรรมชาติ”			
15. “ลานวัฒนธรรม”			
16. การฟังประสบการณ์ “ก้าวอย่างการเรียนรู้ตลอดชีวิต”			
17. การสรุปการประชุม			

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

1. สิ่งที่ ประทับใจที่สุด จากการเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ คือ

.....

.....

.....

2. สิ่งที่ ควรปรับปรุงมากที่สุด ในการประชุมครั้งนี้ คือ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

รายชื่อเครือข่ายที่เข้าร่วมการประชุมสภาคนพิเศษ

1. บ้านราชวดี สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา (ชาย)
2. บ้านราชวดี สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญา (หญิง)
3. ศูนย์ฝึกอาชีพปัญญาการ
4. มูลนิธิต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ
5. ศูนย์บริการบุคคลออทิสติก จังหวัดนนทบุรี
6. บ้านทewa
7. โรงเรียนฝึกอาชีพศูนย์บางพูน
8. กลุ่มบ้านป้าริน
9. Smile Child
10. มูลนิธิ ณ กิตติคุณ